

അറിയിപ്പുകാലം

SEASON OF ANNUNCIATION

موسم الحبل

سُبْحَتَا
SUNDAYاَوَّلُ حَفَا
MONDAYاَلثَّانِي حَفَا
TUESDAYاَلثَّلَاثِي حَفَا
WEDNESDAYالرَّابِعُ حَفَا
THURSDAYاَلْخَمِيسُ حَفَا
FRIDAYاَلْجُمُعَةُ حَفَا
SATURDAYSuboroh dabthulto
Annunciation to St. Mary

25

✠4

26

✠8

27

✠4

Comme. of
St. Jacob Mapasco SahadaComme. of St Jacob Baradaeus
& St. Dionysius Barsleebi

28

✠8

Comme. of St. Jacob of Serugh

29

✠4

Comme. of St. Andrew the Apostle

30

✠8

2018 DECEMBER

1

Beginning of Nativity Lent

പിറവം പള്ളിക്കേസ്:

സുപ്രീംകോടതിയുടെ നിർദ്ദേശം സ്വാഗതാർഹമാണെന്ന് മലങ്കരസഭ

കോട്ടയം: പിറവം പള്ളിക്കേസ് സമയബന്ധിതമായി പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള സുപ്രീംകോടതിയുടെ നിർദ്ദേശം തികച്ചും സ്വാഗതാർഹമാണെന്ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ.

പിറവം പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ച് 2018 ഏപ്രിൽ 19-ലെ സുപ്രീംകോടതിവിധി നടപ്പാക്കുന്നത് അനന്തമായി നീണ്ട സാഹചര്യത്തിലാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വീണ്ടും കോടതികളെ സമീപിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായത്. സുപ്രീംകോടതിയുടെ ഉചിതമായ ഇടപെടലുകളിലൂടെ പിറവം പള്ളിക്കേസ് സംബന്ധിച്ച വിധി സമയബന്ധിതമായി നടപ്പാക്കാനുള്ള സാഹചര്യമാണ് സംജാതമായിരിക്കുന്നത്. മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ പിറവം പള്ളിക്കേസ് കേരളാ ഹൈക്കോടതി തീർപ്പാക്കണമെന്നും അതിൽ പരാതി ഉണ്ടെങ്കിൽ സുപ്രീം കോടതിയെ വീണ്ടും സമീപിക്കാവുന്നതുമാണെന്നുമാണ് ഇന്നത്തെ കോടതി നിർദ്ദേശം. അതിൽ അസ്വാഭാവികമായി ഒന്നുമില്ല. മറിച്ചുള്ള പ്രചരണങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധാരണ പരത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉള്ളതാണെന്ന് മലങ്കരസഭാ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ പ്രസ്താവിച്ചു.

നീതി നടപ്പിലാക്കി കിട്ടുക എന്ന ലക്ഷ്യം മാത്രമാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കുള്ളത്. അതിനായി നിയമപരവും സത്യസന്ധവുമായ മാർഗ്ഗം മാത്രമാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ഉണ്ടാവില്ല. മറിച്ച് ഒരു നടപടിക്കും സഭ തയ്യാറല്ലായെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

തൃശൂർ മെത്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട ചാലിശ്ശേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് & സെന്റ് പോൾസ് പള്ളിയ്ക്ക് 2017 ജൂലൈ 3-ലെ വിധി ബാധകമാണെന്ന് സുപ്രീം കോടതി എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1064 പള്ളികളുടെ എണ്ണത്തിൽ പെടുന്ന പള്ളിയാണിത്. ഈ വിധിയിലൂടെ 2017 ജൂലൈ 3-ലെ വിധിക്ക് ഒരിക്കൽകൂടി സാധൂകരണം ലഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

പഴയസെമിനാരിയിൽ ഓർമപ്പെരുന്നാൾ

കോട്ടയം: സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാ സിയോസ് ഒന്നാമന്റെ ശ്രാദ്ധപ്പെരുന്നാളും ഡൽഹി ഭദ്രാസന പ്രഥമ മെത്രാപ്പൊലീത്തയും വൈദിക സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലുമായിരുന്ന പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ഓർമപ്പെരുന്നാളും 23, 24 തീയതികളിൽ പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ നടക്കും.

സെമിനാരി മാനേജർ തോമസ് ഏബ്രഹാം കോർ എപ്പിസ്കോപ്പ പെരുന്നാളിനു കൊടിയേറ്റി. 23-നു വൈകിട്ട് അഞ്ചിനു കുന്നംകുളത്തു നിന്നുള്ള തീർത്ഥാടകർക്കു സ്വീകരണം. ഏഴിന് അനുസ്മരണ പ്രസംഗം കണ്ടനാട് വെസ്റ്റ് ഭദ്രാസനാധിപൻ ഡോ. മാത്യുസ് മാർ സേവേറിയോസ്. തുടർന്ന് യൂപ്രാരിഥന, പ്രദക്ഷിണം. 24-ന് എട്ടു മണിക്ക് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിൽ മുന്നിൻമേൽ കുർബ്ബാന. കബറികൽ യൂപ്രാരിഥനയെ തുടർന്ന് പ്രദക്ഷിണവും നേർച്ച വിളമ്പും.

പിറവം പള്ളി കേസ് മൂന്ന് മാസത്തിനകം

തീർപ്പാക്കണം, ചാലിശ്ശേരി പള്ളി മലങ്കര സഭയുടേത്: സുപ്രീംകോടതി

ന്യൂ ഡൽഹി: 1934 ഭരണഘടന മലങ്കര സഭയുടെ 1064 പള്ളികൾക്കും ബാധകമാണെന്ന് ഭാരതത്തിന്റെ പരമോന്നത നീതി പീഠമായ സുപ്രീം കോടതി ഒരിക്കൽ കൂടി പ്രസ്ഥാപിച്ചു. പിറവം പള്ളിയിൽ പോലീസ് പ്രൊട്ടക്ഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസ് ഹൈ കോടതിയിൽ നിലവിലുണ്ടെന്നും, ആ കേസിൽ വരുന്ന മൂന്നു മാസത്തിനകം തീരുമാനം എടുക്കണമെന്നും സുപ്രീം കോടതി ഹൈ കോടതിയോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. എല്ലാ കോടതികളും അധികാര സ്ഥാപനങ്ങളും വിധി നടപ്പാക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നു തങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയതാണെന്നും എന്താണ് ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനമെന്നതിനു കാത്തിരിക്കാമെന്നും ജസ്റ്റിസ് അരുൺ മിശ്ര അധ്യക്ഷനായ ബെഞ്ച് വാക്കാൽ പറഞ്ഞു. വിധി നടപ്പാക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ആവശ്യമെങ്കിൽ വീണ്ടും ഇതേ കോടതിയെ സമീപിക്കാമെന്നും സുപ്രീം കോടതി പറഞ്ഞു. ഇന്ന് പിറവം പള്ളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസ് പരിഗണിക്കവെയാണ് കോടതി ഈ പ്രസ്താവന നടത്തിയത്. ഹർജിക്കാർക്കു വേണ്ടി സി യു സിങ്ങും, ഇ എം സദറുൽ അനമും ഹാജരായി.

ചാലിശ്ശേരി പള്ളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള സെക്ഷൻ 92 കേസിൽ, ഓരോ ഇടവകകൾക്കും പ്രത്യേകം വ്യവഹാരങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലെന്നും, ജൂലൈ 3 -ലെ വിധി ചാലിശ്ശേരി പള്ളി ഉൾപ്പെടെ 1064 പള്ളികൾക്കും ഒരു പോലെ ബാധകമാണെന്നും സുപ്രീം കോടതി അസന്ദിഗ്ധമായി പറഞ്ഞു.

ഫാ. ഡോ. വി. സി. ശമുവേൽ

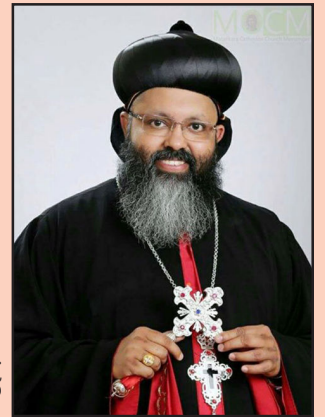
അനുസ്മരണ സമ്മേളനം

ഓമല്ലൂർ: വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും ചരിത്രകാരനുമായ ഫാ. ഡോ. വി. സി. ശമുവേലിന്റെ ഇരുപതാം ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഓമല്ലൂരിൽ നടന്ന അനുസ്മരണ സമ്മേളനം ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. കെ. എൽ. മാത്യു വൈദ്യൻ കോരേപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്, ഫാ. ഡോ. മാത്യു ഡാനിയേൽ, ഫാ. ഡോ. ഷാജി പി. ജോൺ, അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

വചനം ജഡം ധരിക്കുന്നു

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്

“കർണ്ണത്താൽ അവനെ കൈക്കൊണ്ടുദരേ പേരി...” ആരാധനാവർഷത്തിന്റെ ഒന്നാം കാലമായ അറിയിപ്പ് കാലത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ (നാലാം ആഴ്ച) എത്തുമ്പോൾ അറിയിപ്പുകളുടെ അറിയിപ്പായ ‘വചനിപ്പ്’ വി. മറിയാമ്മിൽ സംഭവിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ‘മനുഷ്യാവതാര വ്യാപാര’ത്തിന്റെ ആരംഭം. വി. ലൂക്കോസ് ഏവൻഗേല്യസ്ഥ അത് കാല്പനിക ഭാവത്തിൽ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ അത് സാതിക ഭാവത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

“ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടു കൂടെയായിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു.” രക്തത്താലോ ജഡത്തിന്റേയോ പുരുഷന്റെയോ ഇഷ്ടത്താലോ അല്ല; മറിച്ച് ദൈവത്തിൽ നിന്നും അവൻ ജനിക്കുന്നു. വചനം ജഡമായി തീരുന്നു. ആ ദിവ്യ അനുഭൂതി കന്യക അനുഭവിക്കുന്നു. അവന്റെ ശക്തിയാലും ഹിതത്താലും അവനെ കർണ്ണത്താൽ (വചനത്തിന്റെ അറിയിപ്പിനാൽ) സ്വീകരിച്ച് ഉദരത്തിൽ വഹിക്കുന്ന അനുഭവം.

ലോകചരിത്രത്തിലെ മഹാത്മ്യം ഏത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് സഭാപിതാക്കന്മാർ നൽകുന്ന ഉത്തരം ‘ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യവൽക്കരണം’ എന്നാണ്. അത് രക്ഷണ ചരിത്രത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനമാണ്. “കാലത്തികവിൽ കന്യക ഗർഭം ധരിച്ചുവെന്ന് വചനം നമ്മോട് സാക്ഷിക്കുന്നു. ഡിസംബർ 25-ന് ക്രിസ്തു ജനനം നടന്നുവെങ്കിൽ മാർച്ച് 25-ന് (9 മാസം) വി. വചനിപ്പ് നടന്നിരിക്കണം. “ഒമ്പതു മാസം നിന്നെയേറ്റോൾ തൻ പ്രാർത്ഥനയാൽ...” എന്ന് പ. സഭ പാടുന്നപ്പോൾ ഈ വചനിപ്പ് ഒരു തോന്നൽ വാദമോ വൈകാരിക അനുഭവം മാത്രമോ അല്ല; മറിച്ച് ഒരു ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യമാണ് എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാലാണ് മാർച്ച് 25-ന് വി. വചനിപ്പ് വലിയ പെരുന്നാളായി വി. സഭ ആഘോഷിക്കുന്നത്. ഒപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിന് മുമ്പുള്ള അതിപ്രധാന സംഭവങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നതിനാൽ അറിയിപ്പ് കാലത്തിന്റെ ഗിരിശൃംഗമായി നാലാം ഞായറാഴ്ചയിലും വി. സഭ ഇത് വലിയ പെരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കുന്നു.

യഹോവയുടെ ചട്ടങ്ങളും വിധികളും ആചരിച്ച് പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണ മനസ്സോടും അവയെ പ്രമാണിച്ചു നടക്കുന്നവർക്ക് അവൻ ദൈവമായിരിക്കുമെന്ന ന്യായപ്രമാണ തത്വങ്ങളിൽ വളർന്നവളാണ് വി. മറിയം. “സീയോൻ പുത്രിയേ, ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്ക; സന്തോഷിക്ക; ഇതാ ഞാൻ വരുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ മദ്ധ്യേ വസിക്കും” എന്ന സഖറിയാ പ്രവാചകന്റെ പ്രവചനം അവളിൽ നിവർത്തിയാകുന്നു. പിതാവാം ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും നോക്കി വിശുദ്ധിയും മഹത്വവുമുള്ള വാസസ്ഥലത്തെയാരുക്കി യുഗാരംഭം മുതലുള്ള വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ അയക്കുന്നുവെന്ന യെശയ്യാവിന്റെ ദർശനം ഇവിടെ യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നു. സന്തോഷിച്ച് നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ അതിനായി ഒരുക്കുന്നു. ദാവീദ് രാജാവിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഓഫീർ തങ്ക തുകലങ്കിയണിഞ്ഞ് തന്റെ വലതുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്ന രാജ്ഞിയാക്കി അവളെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു.

പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ പാപമില്ലാത്തവനായി അവൻ പ്രത്യക്ഷനായിയെന്ന് പൊതുവിന്റെ പ്രസംഗകനായ യോഹന്നാൻ സാക്ഷിക്കുന്നു. അവനിൽ വസിക്കുന്നവൻ പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ ആരും അവനെ കണ്ടിട്ടില്ല, അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്വന്ത പ്രാണനെ വച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹം എന്തെന്ന് പഠിപ്പിക്കുവാനാണ് അവന്റെ വരവ് എന്നും യോഹന്നാൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

യഹോവ അബ്രഹാമിന് നൽകിയ വാഗ്ദത്തം ആണ് കന്യകയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതെന്ന് എബ്രായ ലേഖകനും സാക്ഷിക്കുന്നു. മൽക്കിസദേക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം മഹാപുരോഹിതനായാണ് യേശു കടന്നു വരുന്നതെന്നും പറഞ്ഞ് നീതിയുടെ രാജാവും സമാധാന പ്രഭുവും വംശാവലികൾക്ക് അതീതനുമായ മഹാപുരോഹിതനായ യേശുവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

പഴയ-പുതിയ നിയമ വായനാ ധ്യാനങ്ങളിലൂടെ നമ്മെ ഒരുക്കിയതിനു ശേഷമാണ് വചനിപ്പ് എന്ന ആ വിത്ത് വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏതൊരു വിശ്വാസിയും വി. മറിയാമ്മുമായി ഏകീഭവിക്കണം. ഗലീലയിലെ നസറേത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ ഓർമ്മയിൽ അവ

സാനിക്കുന്നതല്ല വചനിപ്പ് പെരുന്നാൾ. മറിച്ച് വി. മറിയമയെപ്പോലെ ‘നിന്റെ വാക്കു പോലെ എനിക്ക് ഭവിക്കട്ടെ’ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വചനത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഓരോ വിശ്വാസിക്കും സാധിക്കണം.

‘മറിയം’ എന്ന അരമായ പദം അർത്ഥ ഗംഭീരമാണ്. ഏലിയാ എന്നാൽ ‘ഏലിയാഹു’ അഥവാ ‘യഹോവ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു’ എന്ന അതേ വ്യാകരണ തത്വത്തിൽ ‘മറിയം’ എന്ന പദത്തിന് ‘യഹോവ എന്റെ ഇടയനാകുന്നു’ എന്ന് അർത്ഥം ലഭിക്കുന്നതായി കാണാം (മോർ - കർത്താവ്, മാറി - എന്റെ കർത്താവ്, മറിയം = യഹോവ എന്റെ കർത്താവ്). ഈ വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യത്തിൽ വളർന്നവളായതിനാൽ “കണ്ടാലും ഞാൻ അവിടുത്തെ ദാസി”യെന്ന് മറിയം പറയുന്നു!

വചനിപ്പ് എന്ന ഈ മഹാത്മ്യത്തെ വർണ്ണിച്ച് ധ്യാനിക്കുവാനുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ തീവ്ര ശ്രമമാണ് ഈ ദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥനകൾ എല്ലാം തന്നെ. എന്നാൽ അവയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ തന്നെ അവർ ഏറെ വിനയത്തോടെ പറയുന്നു: ഈ രഹസ്യത്തെ വർണ്ണിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തികച്ചും അപ്രാപ്തരാകുന്നു. ആകയാൽ ഞങ്ങളുടെ അകക്കണ്ണുകളെ തുറന്ന് അവയെ അനുഭവിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കണമേ.

അനാദിയിൽ നിത്യതയിൽ സൃഷ്ടിയല്ലാതെ ജനിച്ചവൻ രണ്ടാം ആദമായി കാലത്തികവിൽ കന്യകയുടെ ഗർഭത്തിൽ വസിച്ചുവെന്നും ആകയാൽ സ്ത്രീകളുടെ ഗണത്തിന് ബഹുമാനവും മഹത്വവുമുണ്ടെന്ന് കാണിച്ചുവെന്നും ഒന്നാം ഹവ്വയിൽ പാപം വർദ്ധിച്ചുവെങ്കിൽ രണ്ടാം ഹവ്വയായ മറിയമിൽ കൃപയും വർദ്ധിച്ചുവെന്ന് നാം ധ്യാനിക്കുന്നു. സമാധാനം ക്രിസ്തു സാന്നിധ്യമാണ്. ‘കൃപ ലഭിച്ചവളേ നിനക്കു സമാധാനം’ എന്ന വന്ദന വചനത്തിനു ശേഷം മാലാഖ പറയുന്നത് ‘നമ്മുടെ കർത്താവ് നിന്നോടു കൂടെ ഉണ്ട്’ എന്നാണെന്ന് ഓർക്കണം. കർത്താവ് ഉള്ളിടത്ത് സമാധാനമുണ്ട്; സമാധാനം ഉള്ളിടത്ത് കർത്താവുണ്ട്.

ദൈവത്തിന്റെ മാതാവ്, സ്രഷ്ടാവിന്റെ മാതാവ് എന്നൊക്കെ വി. മറിയം മിനെ വിളിക്കുന്നത് താത്വികമായി ശരിയാണോ എന്ന് ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഉണ്ട്. വി. മറിയം ഗർഭം ധരിച്ചത് വചനത്തെയാണെങ്കിൽ പ്രസവിച്ചത് ദൈവത്തെയാണ്. ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചവളെ ‘ദൈവമാതാവ്’ എന്ന് നിർബന്ധമായും വിളിക്കണം. ഇതാണ് പ. സഭയുടെ ഏറ്റവും ലളിതവും സുഗ്രാഹ്യവുമായ നിലപാട്. കാരണം വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രമാണ ഗ്രന്ഥമായ വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ മാറ്റിക്കുടാത്ത വാക്കുകളാണവ. ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചവൾ എന്നതിൽ കുറഞ്ഞ ഒരു വാക്കും വേദപുസ്തക സത്യത്തോട് ചേരുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നെസ്തോറിയെ പ. സഭ വേദവിപരീതിയായി തള്ളിയത്.

സംശയം കൂടാതെ വി. മറിയാമിനെ ദൈവമാതാവ് എന്ന് വിളിച്ചവരിൽ ഒന്നാമൻ ഗ്രബിയേൽ മാലാഖയാണ്. “എന്റെ കർത്താവിന്റെ അമ്മ” എന്നും “സ്ത്രീകളിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളെന്നും”, “നിന്റെ ഉദരഫലം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതെന്നും” സാക്ഷിച്ചത് എലിസബത്ത് അമ്മയാണ്. “നിന്നെ വഹിച്ച ഉദരവും നീ കുടിച്ച മുലകളും ഭാഗ്യമുള്ളവ”യെന്ന് മാതാവിനെ പുകഴ്ത്തി സന്തോഷത്തോടെ പറയുന്ന പാരമ്പര്യം സുവിശേഷങ്ങളിൽ തന്നെ നാം കാണുന്നു. “കണ്ടാലും സകല തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്ന് വാഴ്ത്തും”മെന്ന് വി. മാതാവ് തന്നെ സാക്ഷിക്കുന്ന അനുഭവവും വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം കാണുന്നു. “വേദപുസ്തകം മാത്രം” എന്ന് പറയുകയും വേദപുസ്തകത്തിലെ ഈ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ വി. സഭ വേദവിപരീതികൾ എന്ന് ശക്തമായി വിളിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ഇവിടെ വ്യക്തമാണല്ലോ.

വി. മറിയാമിനെപ്പോലെ വചനത്തെ സ്വീകരിപ്പാനും ഗർഭം ധരിപ്പാനും വചനത്തിൽ വളരുവാനും നാം തന്നെ വചനം ജഡമായി തീർന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാവത്തിൽ ആയിതീരുവാനും സാധ്യമാകണം. പ. ദൈവമാതാവിന്റെ മാധ്യസ്ഥവും പ്രാർത്ഥനയും ആയതിന് നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

എന്താണ് പ്രാർത്ഥന? എന്തിന് പ്രാർത്ഥിക്കണം? എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം?

ഡോ. പൗലസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

1. എന്താണ് പ്രാർത്ഥന?

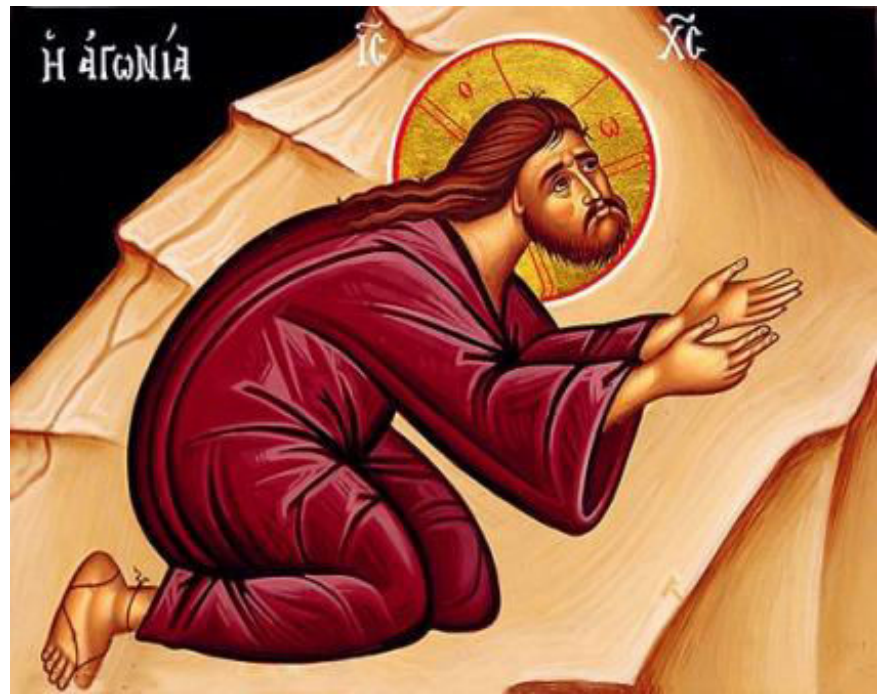
പ്രാർത്ഥന ശ്വാസോച്ഛാസത്തിന് സമാനമാണ്. ശ്വാസോച്ഛാസം കൂടാതെ നമുക്ക് ജീവനം സാധ്യമല്ല. ശ്വാസനപ്രക്രിയയിൽ, വായു നമ്മുടെ ശ്വാസകോശങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുചെന്ന് ധമനികളിലെ രക്തത്തിൽ നിന്ന് കാർബൺഡയോക്സൈഡിനെ പുറന്തള്ളി ഓക്സിജനെ സംക്രമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഏതാനും മിനുട്ടുകൾ എന്റെ ശ്വാസനപ്രക്രിയ നിലച്ചുപോയാൽ എന്റെ ജീവൻ ഇല്ലാതെയാകുകയാണ്. അതുപോലെ, കാഠിന്യമേറിയ ശാരീരിക അദ്ധ്വാനങ്ങളിൽ മുഴുകുമ്പോൾ, ഞാൻ സുഷുപ്തിയിലായിരിക്കുന്നതോ ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്ന് വിശ്രമിക്കുന്നതോ ആയ വിധത്തിലുള്ള അവസ്ഥകളെ അപേക്ഷിച്ച്, കൂടുതൽ വായു എനിക്ക് ആവശ്യമായി വരുന്നുണ്ട്.

ഭാഗ്യവശാൽ ദൈവം നമ്മളെയൊക്കെ ആക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ കുറച്ചു സമയത്തേക്ക് നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വൈമുഖ്യമായി പോകുന്നതുകൊണ്ട് ആത്മീയ മരണം അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നില്ല. അതേസമയം, പ്രാർത്ഥന ഇല്ലാതെ വരുന്ന ഇടങ്ങളിൽ പാപം പെരുകുകയും ശരിയായ രീതിയിലുള്ള ആത്മീയ ജീവിതം തടസ്സപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ആത്മീയ തലങ്ങളിൽ കൂടുതലായി നിങ്ങൾക്ക് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ സാധാരണയെക്കാൾ അധികമായി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. സുസ്ഥിരമായ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം നയിക്കുന്നവരാണ് തങ്ങളുടെ ആത്മീയ പേശികൾക്ക് ആവശ്യാനുസരണം വ്യായാമം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും അവയെ ബലവത്താക്കുന്നതും.

പ്രാർത്ഥനയെന്നത് ദൈവവുമായുള്ള ഒരു സംവേദനമാണ്, അഥവാ ഒരു സമ്പർക്കമാണ്. നമ്മൾ ദൈവതിരുമുന്പാകെ നമ്മളെത്തന്നെ തുറന്നു വെക്കുന്നു, അങ്ങനെ ദൈവസ്നേഹത്തെ നമ്മൾ സ്വീകരിക്കുന്നു, ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഈയൊരു സ്നേഹബന്ധത്തിൽ ബോധപൂർവ്വം ജീവിക്കുമ്പോൾ ദൈവസാദൃശ്യത്തിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ രൂപാന്തരത്തിന് സാധ്യതകൾ തെളിയുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ നാം കൂടുതലായി ദൈവത്തെപ്പോലെയാകുന്നു, കൂടുതൽ സ്നേഹാധിഷ്ഠിതരാകുന്നു, കൂടുതൽ ജ്ഞാനികളാകുന്നു, കൂടുതൽ ശക്തരാകുന്നു, കൂടുതൽ ദയാലുക്കളും സുകൃതജീവിതം നയിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

നമ്മളിൽ അടിഞ്ഞുകൂടുന്ന മാലിന്യങ്ങളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് നമ്മെ വൃത്തിയും വെടിപ്പും ഉള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥനയാണ്. പ്രാർത്ഥന നമുക്ക് സുകൃതങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും വിശുദ്ധിയുള്ളതും ദയാധിഷ്ഠിതവും ആയ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ഊർജ്ജം പകർന്നുതരുന്നു.

നമുക്ക് വേണ്ടുന്നതും വേണ്ടാത്തതും ആയ സർവ്വവസ്തുക്കളും ദൈവത്തോട് ചോദിക്കുവാൻ, ആവശ്യപ്പെടുവാൻ ഉള്ള മാധ്യമം അല്ല പ്രാർത്ഥന. കൗമാരപ്രായമായ മക്കൾ പൊതുവെ തങ്ങളുടെ ഭൗമിക പിതാക്കളോടു സംസാരിക്കുന്നതുതന്നെ അവർക്ക് പണസംബന്ധമായ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾ നേരിടുമ്പോഴാണല്ലോ. നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവുമായുള്ള ബന്ധം അത്തരത്തിലാകരുത്; അതായത് ആവശ്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ മാത്രം ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് ശ്രദ്ധതിരിക്കുന്നവരാകരുത് നമ്മൾ. ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം അതിൽതന്നെ അമൂല്യമാണ്, കാരണം അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്നേഹമാണ്. അത്തരം ഒരു ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് നാം എന്തു നേടുന്നു എന്നതല്ല പ്രസക്തം, മറിച്ച് സ്നേഹസമ്പന്നനായ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവുമായി നമ്മൾ

സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുതയാണ് പ്രധാനം.

2. എന്തിനു പ്രാർത്ഥിക്കണം?

നമ്മൾ ചോദിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് ദൈവം അറിയുന്നില്ലേ? നമ്മൾ ഓരോ കാര്യവും ആവശ്യപ്പെടണമെന്ന് എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇച്ഛ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ മാറ്റപ്പെടുന്നുണ്ടോ? എന്നെപ്പറ്റി ദൈവം നിർണയിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തോ അത് എന്റെ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് വ്യത്യാസപ്പെടുമോ?

തികച്ചും ന്യായമായ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ട്. വി. വേദപുസ്തകം വളരെ വ്യക്തതയോടെ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ നിങ്ങൾക്കെന്താണ് ആവശ്യമുള്ളതെന്ന് നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അറിയുന്നുണ്ട്” (വി. മത്തായി 6:8). അതേസമയം ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും നാം അറിയേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ്. നമ്മുടെ ഇച്ഛ തിന്മയിലേക്ക് ചായരുതെന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, മറിച്ച് നന്മയോട് തീഷ്ണമായ പ്രതിപത്തിയുണ്ടാകണം. അതുകൊണ്ട് നന്മയെ കാംക്ഷിക്കുവാൻ ഇച്ഛയ്ക്കുകൊടുക്കുന്ന പരിശീലനമായി പ്രാർത്ഥനയെ മനസ്സിലാക്കണം; തന്നെയുമല്ല, സർവ്വ നന്മകളുടെയും പാരമ്യമായ ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് നമ്മുടെ ഇച്ഛകളെ ചേർത്തു നിർത്തുന്നതും പ്രാർത്ഥനയാണ്.

അതായത്, നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്താൽ നന്മയിലേക്കു തിരിയുവാനും നന്മയെ ഇച്ഛിക്കുവാനും, അങ്ങനെ എപ്പോഴും നന്മയിൽ മാത്രം ആയിരിക്കുവാനുമുള്ള മാർഗമാണ് പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥനയാൽ നമ്മൾ ദൈവസദൃശരായിത്തീരുന്നു. ദൈവം നന്മയാണ്, നന്മ ഇച്ഛിക്കുന്നവനാണ്. നന്മ മാത്രം ഇച്ഛിക്കുകയും ആഗ്ര

ഹിക്യായും ചെയ്തുകൊണ്ട് നാം ഓരോരുത്തരും ദൈവസദൃശരായിത്തീരേണ്ടതാണ്. ദൈവസമ്പർക്കത്തിൽ നമ്മെ മാത്രം കാംക്ഷിക്കുവാൻ നാം ശീലിക്കുന്നു; ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതും അതു തന്നെ.

“പ്രകാശം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചു; പ്രകാശം ഉണ്ടായി. പ്രകാശം നല്ലത് എന്ന് ദൈവം കണ്ടു” (ഉൽപത്തി 1:3, 4). ദൈവം എന്താണോ ഇഷ്ടിച്ചത്, അത് യഥാർത്ഥ്യമായി. നമ്മൾ ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകേണ്ടവരാണ്. ആയതിനാൽ, നമ്മെ ഇഷ്ടിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തി നമ്മളും ആർജ്ജിക്കേണ്ടതുണ്ട്; നമ്മൾ കൂടുതൽ കൂടുതലായി ദൈവസദൃശരായിത്തീരുന്നതോടെ നാം ഇഷ്ടിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരും. പ്രാർത്ഥനയെന്നത് നമ്മെ കാംക്ഷിക്കുന്ന, നമ്മെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഇഷ്ടയുടെ പ്രകടനമാണ്. സ്വാർത്ഥത, അഹങ്കാരം, ദുർമോഹങ്ങൾ എന്നിവയിൽ നിന്നൊക്കെ മോചനം പ്രാപിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ സർഗ്ഗാത്മകമായ ദൈവവചനത്തിനു സമാനമായിരിക്കും, അത് ‘പ്രകാശം ഉണ്ടാകട്ടെ’ എന്നു പറയുമ്പോൾ പ്രകാശം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും.

ദൈവം നമ്മെ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത് തന്റെ ദിവ്യപ്രകൃതത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുവാനാണ്. അവൻ നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പങ്കാളികൾ ആകുവാനത്രെ (2 പത്രോസ് 1:4). നമ്മൾ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് അനുസരണയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ആരാധനയിലും സുകൃതങ്ങളിലും വിജ്ഞാനത്തിലും ദൈവഭക്തിയിലും സഹോദരപ്രീതിയിലും അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ (2 പത്രോസ് 1:5-8) നാം ദൈവസാദൃശ്യത്തിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെട്ടുകൊണ്ട് തന്റെ ദിവ്യശക്തിയിൽ പങ്കാളികളാകുന്നു. ദൈവം നമ്മിൽ നിന്ന് ഇഷ്ടിക്കുന്നത് ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും വിജ്ഞാനത്തിലൂടെയും പ്രവൃത്തിയിലൂടെയും പങ്കുചേരുവാനത്രെ.

പ്രാർത്ഥനയാൽ നമ്മുടെ കൺമുമ്പിലുള്ള യഥാർത്ഥ അവസ്ഥകളെ ഭേദപ്പെടുത്തുക എന്നത് സാധ്യമാകുന്നതാണ്. ആ ശക്തി ദൈവം നമുക്ക് തന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നാം കൂടുതലായി ദൈവസാദൃശ്യം പ്രാപിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ ഈ ശക്തി ഉപയുക്തമാകുന്നതിൽ അപ്രാപ്തരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് സഭയിലെ ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും പ്രാർത്ഥനകൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളേക്കാൾ ഫലപ്രദമായി അനുഭവപ്പെടുന്നത്; അവർ നമ്മെക്കാൾ വളരെയധികമായി ദൈവസാദൃശ്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നവരാണ്. പ്രപഞ്ചത്തെ നമ്മുടെ ഇഷ്ടയാൽ ഭേദപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശക്തി ദുഷ്ട മനുഷ്യർക്ക് പ്രാപ്തമാകുന്നപക്ഷം അവർ പ്രപഞ്ചത്തെ തിന്മകളുടെ സമുച്ചയമാക്കിത്തീർക്കും. അതുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയുടെ ശരിയായ പ്രകൃതങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് സ്നേഹനിറവോടെ വിവിധ ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടാകണം പ്രാർത്ഥനയിൽ ശക്തരാകേണ്ടത്.

നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ഒരിക്കലും സ്വാർത്ഥപരമായിരിക്കരുത്. ദൈവമായിരിക്കണം, ദൈവം മാത്രമായിരിക്കണം പ്രാർത്ഥനയിലെ പ്രാഥമിക ദൃഷ്ടി കേന്ദ്രം അഥവാ കേന്ദ്രബിന്ദു. ദൈവം പ്രാഥമിക ദൃഷ്ടികേന്ദ്രമാകുമ്പോൾ ദ്വിതീയകേന്ദ്രം നമ്മുടെയെല്ലാം സമസൃഷ്ടികൾ തന്നെയാണ്. ഇവ രണ്ടും കഴിഞ്ഞ് മൂന്നാമതു മാത്രമാണ് നമുക്കുവേണ്ടതായ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ. കർത്തൃപ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് ആദ്യത്തെ അപേക്ഷകൾ ദൈവകേന്ദ്രീകൃതമാണ് എന്നു തന്നെയാണല്ലോ - ദൈവനാമം, ദൈവരാജ്യം, ദൈവഇഷ്ടം. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഘടന ഇതേപോലെ തന്നെയായിരിക്കണം. ഇവിടെ നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എല്ലാ മനുഷ്യജീവിതങ്ങളിലും ദൈവിക പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കപ്പെടണമെന്നും തിന്മ ഭൂമുഖത്തു നിന്നും ഉച്ചാടനം ചെയ്യപ്പെടണമെന്നും എല്ലാ മനുഷ്യരും സമാധാനത്തോടെയും നീതിയോടെയും ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഇടയാകണമെന്നുമത്രെ. സർവ്വനമകളുടെയും കേന്ദ്രവും സ്രോതസുമായ ദൈവത്തിന് നമ്മൾ സ്തുതികരേറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ദിനംപ്രതിയുള്ള അപ്പത്തിനായാലും കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടാനായാലും തിന്മപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണത്തിനായാലും അപേക്ഷയിൽ ഏകവചനം അഥവാ പ്രഥമ പുരുഷൻ അല്ല കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. നമ്മൾ ഇവിടെ അപേക്ഷിക്കുന്ന അത്രയും നമുക്ക് എല്ലാവർക്കുമായാണ്, മനുഷ്യസമൂഹത്തിന് മുഴുവനുമായി.

നമ്മൾ എല്ലാവരുടെയും പ്രാർത്ഥന സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുമ്പോൾ, അവിടെ സ്വാർത്ഥതയോ അഹങ്കാരമോ ഇല്ലാതെ

യിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് നിലവിലുള്ള സംഗതികളെ മാറ്റിമറിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൽ അത്രകണ്ട് നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടോ അവയെക്കാൾ വളരെയധികം നിയമങ്ങൾ ദൈവത്തിനുണ്ട്. ദൈവം നിർമ്മലമായ പ്രാർത്ഥനകളാൽ അത്ഭുതകരമായി രോഗസൗഖ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന് വിശദീകരിക്കാനാവാത്തവണ്ണം അത്ഭുതകരമായി രൂപാന്തരങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രലോകത്തിന് ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പ്രാർത്ഥനയും ചില നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. ശാസ്ത്രത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ഒരേ ദൈവികശക്തി വ്യാപരിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഒരിക്കലും നാം തനിച്ചല്ല. തന്നെയുമല്ല, പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം മാത്രമല്ല നാം അനുഭവിക്കുന്നത്. സമൂഹമായി നാം പ്രാർത്ഥനകളിൽ മുഴുകുമ്പോൾ ക്രിസ്തുഗാത്രത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളോടും ചേർന്നുനിന്നാണ് ദൈവിക സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്. അത്തരം ഒരു അംഗം എന്ന നിലയിൽ നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മറ്റ് അംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും നമുക്കൊപ്പം ഉണ്ട് എന്നതാണ് വാസ്തവം. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ പ്രവാചകന്മാരും, അപ്പോസ്തോലന്മാരും വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമും, രക്തസാക്ഷികളും, വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗണവും, മഹാത്മാരായ ഗുരുക്കന്മാരും, വാങ്ങിപ്പോയ സകല വിശ്വാസികളും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾക്കൊപ്പം ഓർക്കപ്പെടുന്നത്.

3. എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം?

പ്രാർത്ഥനയെന്നത് പഠിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയം തന്നെയാണ്. അത് നീന്തലിന് സമാന്തരമാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും. നിങ്ങളെ ആദ്യം തന്നെ ഒരു ജലാശയത്തിലേക്ക് തള്ളിയിട്ടാൽ നിങ്ങൾ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിലേക്കു തന്നെ പോകും എന്നതിന് സംശയമൊന്നും വേണ്ട. നിങ്ങളുടെ മാനസിക വിചാരങ്ങൾ തന്നെ ഭൂഗുരുത്വാകർഷണനിയമം അന്തിമമാണെന്നും അതിനെ മാറ്റിയെഴുതുക അസാധ്യമാണെന്നും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ നാം മനസ്സിലാക്കണം, ഭൂഗുരുത്വാകർഷണനിയമത്തിനപ്പുറം വേറെയും നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന്. ഉദാഹരണമായി പ്ലവനനിയമങ്ങൾ ജലാശയത്തിലും മറ്റും പൊന്തിക്കിടക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്; അതുപോലെ ചലന നിയമങ്ങൾ ഒരു വസ്തുവിന്റെ ചാലകപ്രകൃതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. എന്നാൽ ഈ നിയമങ്ങൾ നിങ്ങൾ നന്നായി ഗ്രഹിച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും നിങ്ങൾക്ക് നീന്തൽ വശപ്പെടുകയില്ല. ഒരുവൻ ജലാശയത്തിലേക്ക് എടുത്തുചാടുന്നു, സാവകാശം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള പ്രായോഗിക പരിശീലനത്താൽ വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നുപോകാതെ പൊങ്ങിക്കിടക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നേടിയെടുക്കുന്നു; വെള്ളത്തിന്റെ മുകൾപരപ്പിൽ പൊങ്ങിക്കിടന്ന് മുമ്പോട്ടോ പുറകോട്ടോ സഞ്ചരിക്കുന്നതുപോലെ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള കഴിവും ആർജ്ജിക്കുന്നു. നീന്തൽ വശമാക്കിയവരിൽ ചിലരെക്കാൾ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ഏറെ സമർത്ഥരാകുന്നതിനു കാരണം അവർ കൂടുതൽ അദ്ധ്വാനിച്ച് ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതിനാലാണ്.

നീന്തലിൽ എന്നപോലെ പ്രാർത്ഥനയിലും പ്രാരംഭ നിയമം ഇങ്ങനെയാണ്: ആദ്യത്തെ മുന്നോ നാലോ ശ്രമങ്ങൾ അത്ര കണ്ട് വിജയം കണ്ടില്ല എന്നു വെച്ച് പിൻമാറരുത്. പ്രാർത്ഥന ഒരു ആത്മീയ കഴിവുതന്നെയാണ്. അത് നിരന്തര പരിശ്രമത്താൽ ആർജ്ജിച്ചെടുക്കേണ്ടതത്രെ.

രണ്ടാമത്തെ നിയമവും നീന്തലിന്റേതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ല: മുമ്പോട്ടു പോകുവാനായി വിട്ടുകൊടുക്കുക. ജലാശയത്തിലെ വെള്ളം താങ്ങിനിർത്തുമെന്ന ധൈര്യത്തിൽ ശാന്തനായി, ആകാംക്ഷയൊക്കെ മാറ്റിനിർത്തി മുമ്പോട്ടു പോകുക. പ്രാർത്ഥനയിലും ഇതേ മനോഭാവം തന്നെയായിരിക്കണം. ശാന്തമായ മനസ്സോടെ ദൈവത്തിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന ധൈര്യത്തിൽ, ആ കൈത്താങ്ങിൽ ആശ്രയിച്ച് മുമ്പോട്ടുതന്നെ പോകുക.

അടുത്തത്, അതായത് മൂന്നാമത്തെ നിയമം ഇതാണ്: താൽപര്യക്കുറവു തോന്നിയാലും, അത്രകണ്ട് ആസ്വാദ്യകരമാകുന്നില്ലെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള മുഴുകൽ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുക. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിൽ, നമ്മിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന വൈകാരിക ആഹ്ലാദഭാവങ്ങളോടുള്ള പ്രതിപത്തിയും അലസതയോടും സുഖഭാവങ്ങളോടും ഉള്ള താൽപര്യവും നമ്മിൽ സജീവമായി ഇടപെട്ടുകൊണ്ട്, പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള നമ്മുടെ ആഭിമുഖ്യത്തെ

തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുവാനുള്ള പ്രേരണയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സാധാരണയാണ്. 'പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തോന്നുന്നില്ല' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ല' എന്നൊക്കെപ്പറയുന്നത് വെറും പ്രയോജനരഹിതമായ ജല്പനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പ്രാർത്ഥനയുടെ ശരിയായ പ്രകൃതം ആർജ്ജിക്കുവാൻ ഒരുവന് വർഷങ്ങളുടെ പരിശ്രമം വേണ്ടിവന്നേക്കാം. വർഷങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രമേ പ്രാർത്ഥന ആസ്വാദ്യകരമായ ഒരു അനുഭവം ആയിത്തീരുകയുള്ളൂ. ശരീരത്തിന്റെ അലസഭാവത്തെ നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കത്തക്കവണ്ണം ഇച്ഛയെ ബലവത്താക്കുവാൻ സാധിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയുടെ രൂപവും ഭാവവും ഉത്തേജിതമാകത്തക്കവണ്ണം ജഡത്തിന്റെ മോഹങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും വേണം. പ്രാർത്ഥനയുടെ മർമ്മം സ്വാതന്ത്ര്യമാക്കുവാൻ നിരന്തരമായ അഭ്യാസത്തിനപ്പുറം ഒന്നുമില്ല.

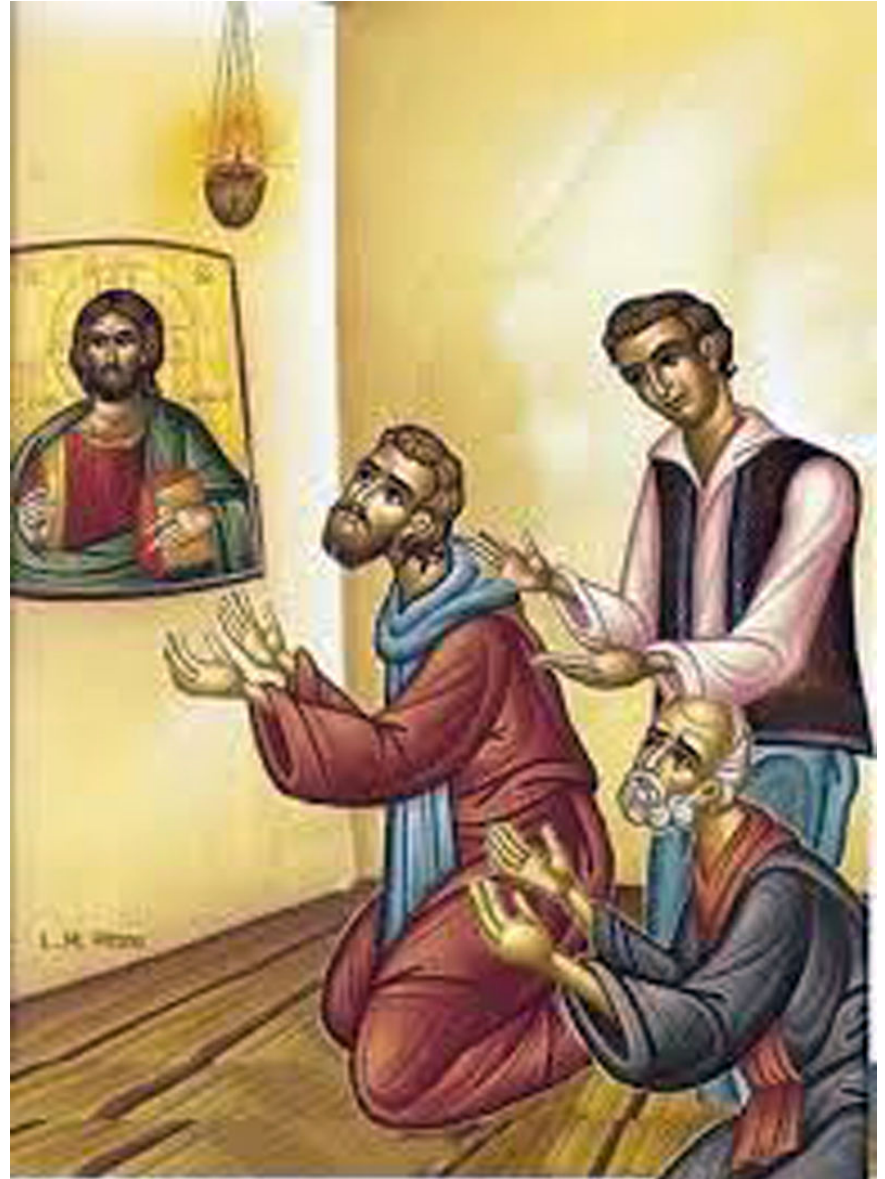
മുന്നാമത്തെ നിയമത്തോട് ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നാലാമത്തെ നിയമം ഇങ്ങനെ: ഉപവാസം, ആത്മനിയന്ത്രണം ഇവയിലൂടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അച്ചടക്കം നിലനിർത്തേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യൻ തന്റെ ആന്തരിക ചോദനകളെയും മോഹങ്ങളെയും നിയന്ത്രണ വിധേയമാക്കുവാൻ പഠിക്കുന്നതു വരെ അവൻ സ്വതന്ത്രനല്ല, അവൻ ദൈവത്തെപ്പോലെ നന്മയിൽ ആകുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. വിശപ്പും ദാഹവും, കോപവും, അസുയയും, ലൈംഗിക ചോദന, മഹത്വവും പുകഴ്ചയും ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള മോഹം, ശാരീരിക ഉത്തേജനത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തി, വൈകാരിക ഉന്മാദത്തോടുള്ള താൽപര്യം തുടങ്ങി നമ്മുടെ സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി ഉണ്ടാകുന്ന സകല കോളിളക്കങ്ങളും ശക്തമായി നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കേണ്ടത് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള തയാറെടുപ്പിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഒളിംപിക്സ് മത്സരങ്ങളിലൊക്കെ പങ്കെടുക്കുന്ന കളിക്കാർ നല്ല ചിട്ടയോടെയും ആത്മസംയമനത്തോടെയും തങ്ങളുടെ ശരീരവും പേശികളും നാഡീതന്തുക്കളും ഏറ്റവും ഊർജ്ജസ്വലമായ നിലയിൽ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഔഷധവും കാണിക്കുന്നതുപോലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ ആത്മശരീര മനസ്സുകളെ ഏറ്റവും ഊർജ്ജസ്വലമായ പാകത്തിൽ ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടു കൂടി പരിപാലിക്കേണ്ടതാണ്.

അഞ്ചാമത്തെ നിയമം ഇതാണ്: ശരീരം ആസക്തം, ഭൗതിക സംഗതികൾ ഉൾപ്പെടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഉപയുക്തമാക്കുക. പ്രാർത്ഥന എന്നത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയിൽ ഉള്ള പ്രവൃത്തിയാണ്, ശരീരവും ആത്മാവും മനസ്സും അതിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നു; അത് മനസിന്റെ മാത്രമായ ഒരു അഭ്യാസമല്ല. അതിന്റെ അംഗവിന്യാസ ഭാവങ്ങളും വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും കൊണ്ട് ശരീരത്തിനും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഭാഗഭാക്കുകുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

(a) അംഗവിന്യാസ ഭാവങ്ങൾ: നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യ സഭാപാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യാപരിക്കുന്നത് നിന്നുകൊണ്ടാവണം. തന്നെയുമല്ല, കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്ന് കൈകൾ ഉയർത്തിയോ ആദരവോടെ മടക്കിയോ വേണം ആരാധനയിൽ നാം ഭാഗഭാക്കുകേണ്ടത്.

(b) ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം അഥവാ കേന്ദ്രബിന്ദു: പ്രാർത്ഥനാ നേരങ്ങളിൽ നമുക്ക് നേർക്കുനേർ ഒരു ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. അത് ഇരുവശത്തും ഓരോ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചു വെച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കുരിശ് ആവാം, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ചിത്രങ്ങളോ ഐക്കണ്ണുകളോ ആവാം, പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന്റെയോ വിശുദ്ധന്മാരുടെയോ ചിത്രങ്ങളോ ഐക്കണ്ണുകളോ ആവാം; ഒരുപക്ഷേ, കുറച്ചുകൂടെ വിശാലമായി വി. മദ്ബഹാ പോലെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാമുറി തന്നെയും ആകാം. അത്തരം ഒരു മുറി ക്രമീകരിക്കുന്നതായാൽ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാവർക്കും ഒരുമിച്ച് ആരാധന നടത്തുന്നത് വളരെ സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിതരൂപം ചേർന്ന കുരിശുകൾ പാശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമായതിനാൽ നമുക്ക് അത്തരം കാര്യങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ചിത്രങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴും പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഉള്ള ഐക്കണ്ണുകൾക്ക് വേണം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത്. തിരുഹൃദയം പ്രകടമാകുന്ന തരത്തിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെയോ കന്യകമറിയാമിന്റെയോ ചിത്രങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക തന്നെ വേണം, കാരണം ഇവ ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിലെ ലത്തീൻ ഭക്തിമാർഗത്തിന്റെ പ്രകാശനങ്ങളാണ്; സന്തുലന ആത്മീയതയ്ക്ക് അവ സഹായകരമല്ല.

(c) വായ്കളും അധരങ്ങളും: ശരീരം ആകമാനമായിട്ടാണ് പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകുന്നത്, മനസ്സു മാത്രമല്ല. വായ്കളും അധരങ്ങളും സദാ ദൈവസ്തുതികളിൽ വ്യാപൃതമാകണം, ഒരു വേള നിങ്ങളുടെ മനസ് അവയോടൊപ്പം ഇല്ലാ

യെങ്കിൽ പോലും. വായ്കളുടെയും അധരങ്ങളുടെയും പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാ ചേഷ്ടകളുടെ ഭാഗം തന്നെയാണ്; ഒരുപക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ അത്ര കണ്ട് കേന്ദ്രീകൃതമല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും. ഗദ്യരൂപത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളെ അപേക്ഷിച്ച് പദ്യരൂപത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ കൂടുതൽ മെച്ചമായ അനുഭവങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനു കാരണം സംഗീതാലാപനത്താൽ മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും അധികമായി പ്രകടമാകുന്നുവെന്നതാണ്.

(d) പറന്നു നടക്കുന്ന മനസ്: നിങ്ങളുടെ മനസ് പാറിപറന്നു നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതെച്ചൊല്ലി വേവലാതിപ്പെടേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. മനസ് പാറിപറന്നു നടക്കുന്നുവെന്ന ബോധ്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ പറന്നു നടക്കുന്ന മനസ്സിനെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ദൈവ തൂക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ തിരികെ കൊണ്ടുവരികയാണ് കരണീയം. ഇത് നമ്മെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഏറ്റുപറച്ചിലായി കാണണം. “എന്റെ കർത്താവേ, ഇതാണ് ഞാൻ, ശ്രദ്ധ മാറിപ്പോകുന്നു, കേന്ദ്രീകൃതമാകുന്നില്ല, ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നതായ അവസ്ഥയിൽ ഞാൻ എന്നെ അവിടുത്തേക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധ മാറിപ്പോകുന്ന, പാറിപറക്കുന്ന എന്റെ മനസ്സിനെ അവിടുന്ന് തന്നെ ഏറ്റെടുക്കേണ, അവിടുത്തെ കൃപയാൽ എനിക്ക് സൗഖ്യദാനം അനുവദിക്കേണ.” ദൈവം നിങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കും, ക്രമേണ നിങ്ങളെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.

(e) അംഗവിക്ഷേപങ്ങൾ: സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം, തലവണക്കം, കുരിശുവര, സമാധാനചുംബനം ഇത്യാദി അംഗവിക്ഷേപങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഗങ്ങളായിത്തന്നെ കരുതണം. പ്രാർത്ഥനയിൽ ഓരോ കാര്യങ്ങളും പ്രകടമാകുന്നത് വാക്കുകൾ എന്ന മാധ്യമം ആശ്രയിച്ചു മാത്രമല്ല, കൈ കുപ്പുന്നതും തലവണക്കുന്നതും ഭയഭക്തിയുടെയും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി കാത്തുനിൽക്കു

നന്തിന്റെയും അടയാളങ്ങളാണ്. കരങ്ങൾ ഉയർത്തി കൈപ്പത്തികൾ മലർത്തി പിടിക്കുമ്പോൾ അത് അപേക്ഷ, അനുതാപം, മദ്ധ്യസ്ഥത എന്നിവകളുടെ സൂചനയാണ്. സാഷാംഗപ്രണാമം പരിപൂർണ്ണമായ കീഴടങ്ങലിന്റെയും സമർപ്പണത്തിന്റെയും പ്രതീകമത്രെ; അതായത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ അങ്ങേയറ്റത്തെ വിശ്വാസത്തോടെ സമർപ്പിക്കുകയാണ്. കുരിശുവരയെന്ന അംഗവിക്ഷേപം ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിനാൽ നാം വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടുവെന്നത് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്തുവിനൊപ്പം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാം എന്നും ഇവിടെ ഓർക്കുന്നു. കുരിശുവരയ്ക്കുമ്പോൾ മൂന്നു വിരലുകൾ, തള്ളവിരലും ചുണ്ടുവിരലും പെരുവിരലും, ചേർത്ത് പിടിച്ച് നെറ്റിയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് തൊടുക (ഇത് എല്ലാ ജീവന്റെയും എല്ലാ നന്മയുടെയും സ്രോതസായ വി. ത്രിത്വത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു); തുടർന്ന് ഈ വിരലുകൾ താഴേക്ക് നെഞ്ചിന്റെ അടിഭാഗം വരെ കൊണ്ടുവരിക. ദൈവപുത്രൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നതിനെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം വിരലുകൾ ഇടത്തെ കയ്യിൽ നിന്ന് (തോൾ ഭാഗം) വലത്തെ കയ്യിലേക്ക് കൊണ്ടുവരിക. ഇത് കുരിശിന്റെ തിരശ്ചീന ഭാഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനൊപ്പം ഇടതുവശത്ത് അന്ധകാരത്തിന്റെ മക്കൾ ആയിരുന്ന നമ്മളെ ദൈവത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കൾ ആക്കിത്തീർക്കുന്നതിനേയും ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. സമാധാനചുംബനം അർത്ഥമാക്കുന്നത് പരസ്പരം കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതിനെയും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നതിനെയുമാണ്; അത് നാം ഓരോരുത്തരുടേയും കുടുംബത്തിലും പുറത്തും ഉള്ളവരോടുള്ള കയ്പുനിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങളും വൈരാഗ്യത്തിന്റേതായ പെരുമാറ്റങ്ങളും ഒക്കെ അതിജീവിക്കുവാനും പൊറുക്കുവാനുമുള്ള അവസരം കൂടിയാണ്.

ഈ അടയാളങ്ങൾ എല്ലാം വാക്കുകളേക്കാൾ ആഴത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലുന്ന ഒരു ഭാഷയുടെ ഭാഗങ്ങളാണ്; അവ നമ്മുടെ ഉപബോധ മനസ്സിനെ വാക്കുകൾക്ക് എത്തിച്ചേരുവാനാകാത്ത ഒരു തലത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇനി ആറാമത്തെ നിയമം: സമൂഹമായി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയും വ്യക്തിപരമായി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയും തമ്മിൽ ഒരു സന്തുലനം പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രാഥമികമായ സത്തയിൽ മനുഷ്യൻ ഒരു തനതായ വ്യക്തിയാണെന്ന് കരുതുവാൻ നിർവാഹമില്ല. ക്രിസ്തുഗാത്രത്തിലെ ഒരു അംഗം എന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിലനിൽപ്പുണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മനുഷ്യർ സമൂഹമായി ദൈവതിരുമുന്മാരെ കടന്നുവരുന്ന ശീലം ഒരു ജീവിതചര്യ തന്നെയാകുക എന്നത് ഏറെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതിയത്രെ. ഇത്തരം സമൂഹം എന്നത് കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാകാം, യുവജനങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാകാം, നിങ്ങളുടെ ഇടവക തന്നെയുമാകാം. ഒരു സമൂഹം എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിൽ വിവിധതരക്കാരായ മനുഷ്യർ ഉണ്ടായിരിക്കും; അവർ എല്ലാവരും നിങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നില്ല. അവരുടെ അഭിരുചികൾ വ്യത്യസ്തമാകാം, പ്രാർത്ഥനാരീതികൾ വ്യത്യസ്തമാകാം, പ്രാർത്ഥനാ സ്വഭാവങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാകാം. അവരുടെ ആരാധനാരീതികൾ ശരിയായ തരത്തിൽ അല്ല എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ അവരുമായി ചേർന്നുനിൽക്കേണ്ട അവസരം സംജാതമായെന്നു വന്നേക്കാം. സമൂഹ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കാതെയും മറ്റുള്ളവരുമായി അൽപസ്വൽപം വിട്ടുവീഴ്ച മനോഭാവം കാണിക്കാതെയും നമുക്ക് നമ്മുടെ അഹങ്കാരം, സ്വാർത്ഥത ഇവയെ മാറ്റി ശരിയായ മനുഷ്യനാവാൻ സാധിക്കില്ല. എന്നാൽ സമൂഹ ആരാധന അതിൽതന്നെ പൂർണ്ണമായി എന്ന് കരുതരുത്. ബന്ധങ്ങളിൽ വൈവിധ്യമാർന്ന തലങ്ങളാൽ പല തട്ടുകൾ സമൂഹങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമാണ്. ഇടവക ആകെക്കൂടെ തന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ച് യുവജനങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയോ കുടുംബങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയോ കൂടുതൽ അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തുന്നതായി കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനകളുടെ വേറിട്ട രീതികൾ ഇത്തരം ചെറിയ കൂട്ടായ്മകളിൽ ഉപയോഗിച്ചു നോക്കാവുന്നതാണ്. ഇടവക മുഴുവനായി ഇത്തരം രീതികൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ഒരേ പോലെ അതുമായി പൊരുത്തപ്പെടുവാൻ സാധിച്ചു എന്നു വരികയില്ല.

ഇപ്പറഞ്ഞവയെ കൂടാതെ സ്വകാര്യ പ്രാർത്ഥനകൾക്കായി മറ്റു ചില രീതികൾ കൂടെ സ്വായത്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത്തരം രീതികളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായവയും ഫലവത്തായവയും പ്രത്യേകതരം നിമിഷ പ്രാർത്ഥനകളാണ്. ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ വെറും ഒരൊറ്റ വാചക

ത്തിൽ ഒരുങ്ങുന്നവയാണ്. ആവശ്യാനുസരണം എത്ര തവണ വേണമെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കാം. എവിടെ വെച്ച്, ഏതു സമയത്ത് എന്നൊന്നും ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകളെ ബാധിക്കുന്നില്ല. അതായത്, നിങ്ങൾ ഒരു യാത്രയ്ക്ക് വാഹനം കാത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ഇത്തരം ഒരു പ്രാർത്ഥന ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെച്ചൊല്ലി ആകുലതയിലായിരിക്കുമ്പോഴോ ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോഴോ ഏകാന്തതയുടെ വൈരസ്യം അനുഭവിക്കുമ്പോഴോ കിടക്കയിൽ വിശ്രമാവസ്ഥയിലായിരിക്കുമ്പോഴോ കിടക്കയിലെ ആലസ്യം വിട്ട് എഴുന്നേൽക്കുവാൻ അലസത തോന്നുമ്പോഴോ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നിട്ട് ഉറക്കം കിട്ടാതെ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്ന് വ്യാകുലപ്പെടുമ്പോഴോ ഒക്കെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ആശ്വാസം കണ്ടെത്താവുന്നതുമായ നിമിഷ പ്രാർത്ഥനകൾ.

ആർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന ഏതാനും ചില നിമിഷ പ്രാർത്ഥനകൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവേ, ദൈവപുത്രാ, പാപിയായ എനോട് കരുണ തോന്നണമേ.
2. എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങാണന്റെ ദൈവം, ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു; ഞാൻ എക്കാലവും അങ്ങയുടേതായിരിക്കും.
3. കർത്താവേ, അവിടുന്നാണ് എന്റെ ഗുരുവും എന്റെ കർത്താവും; ഞാൻ എന്നെ അവിടുത്തേക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു.
4. കർത്താവേ, എന്നെ അങ്ങയുടെ പാതകളിൽ നിർത്തിക്കൊള്ളണേ, തിന്മയിൽ നിന്ന് എന്നെ അകറ്റേണമേ.
5. കർത്താവേ, കരുണ തോന്നണമേ, കർത്താവേ കരുണ തോന്നണമേ, കർത്താവേ എനോട് കരുണ തോന്നണമേ.

ഈ രീതിയിൽ ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടേതായ നിമിഷപ്രാർത്ഥനകൾക്ക് രൂപംകൊടുക്കാവുന്നതാണ്; സ്വകാര്യ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് സഭ പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ച് പ്രാർത്ഥനാ രൂപങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് സന്യാസശ്രേഷ്ഠർക്ക് ഏറെ പ്രിയങ്കരമായിരുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥന “ജീസസ് പ്രൈർ” (യേശു പ്രാർത്ഥന) എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഒരു മന്ത്രജപം പോലെ സന്യാസപിതാക്കന്മാർ ഈ പ്രാർത്ഥന പ്രതിദിനം ആയിരിക്കണമെന്ന് പ്രാവശ്യം ഉരുവിട്ടു പോന്നിരുന്നു. ആഥോസ് പർവ്വത നിരകളിലെ സന്യാസപിതാക്കന്മാർ ശാസോച്ഛ്വാസക്രമത്തിന് അനുസൃതമായി ഈ പ്രാർത്ഥന ഉരുവിടുവാൻ സ്വയം തങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നു. ‘കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവേ, ദൈവപുത്രാ’ എന്ന ഭാഗം ശ്വാസം ഉള്ളിലോട്ട് എടുക്കുമ്പോൾ ഉരുവിടുകയും ഏതാനും സെക്കന്റുകൾ ശ്വാസം ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ നിർത്തിയശേഷം ഉച്ഛ്വാസത്തോടു ചേർന്ന് “പാപിയായ എനോട് കരുണ തോന്നണമേ” എന്ന് ഉരുവിടുകയുമാണ് ചെയ്തുപോരുന്നത്. ഈ രീതിക്കു പുറകിലുള്ള ആശയം പ്രാർത്ഥന എന്നത് ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തോടു ചേർന്നു വരുന്ന ഒരു പ്രക്രിയ എന്നത്രെ. യേശുക്രിസ്തു ഒരു ദേവാലയത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠപോലെ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സജീവമായി നില നിൽക്കണം. നിങ്ങളുടെ മനോവ്യാപാരങ്ങളാകട്ടെ, സദാസമയവും പ്രാർത്ഥനയിലും അനുതാപത്തിലും അധിഷ്ഠിതവും.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനാ രൂപങ്ങളും അതുപോലെ മറ്റു പ്രാർത്ഥനാ രൂപങ്ങളും നാം ക്രമീകൃതമായി സ്വായത്തമാക്കണം. ഏതൊരു ദൈവപൈതലിനും ഏതുനേരത്തും പിതാവായ ദൈവത്തോട് സംസാരിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. അതിന് ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടേതായ വാക്കുകൾ തന്നെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുമാണ്. വ്യക്തിപരമായ സ്വകാര്യപ്രാർത്ഥനകൾ ഇന്നിന്ന തരത്തിൽ മാത്രമേയാകാവൂ എന്ന് സഭ നിയമംവഴി നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല. അത് ഓരോരുത്തരുടേയും വ്യക്തിപര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഭാഗം മാത്രമത്രെ. അത്തരം അവസരങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടേതായ ഭാഷയും വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന് ഏറെ പ്രസാദകരമായിരിക്കും. വ്യക്തിപര, സ്വകാര്യ പ്രാർത്ഥനകൾ സമൂഹപ്രാർത്ഥനകളെ ശാക്തീകരിക്കുന്നവയാണ്; കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയും സമൂഹമായും ഇടവകയായും ചേർന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും സ്വകാര്യപ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ശക്തി പകരുന്നവയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവ രണ്ടിനെയും ഗൗരവമായി കാണുകതന്നെ

വേണം, ഒന്നിന്റെയും പ്രാധാന്യം ലഘൂകരിച്ചു കാണരുത്. രണ്ടും പരസ്പരം സന്തുലനാവസ്ഥ പാലിച്ചു തന്നെയാകണം മുമ്പോട്ടു പോകേണ്ടത്.

അവസാനമായി ഏഴാമത്തെ നിയമം ഇതാണ്: വിശുദ്ധ വേദപുസ്തക പാരായണവും അതോടു ചേർന്ന ധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ ശാക്തീകരിക്കുന്നവയാണ്. അവ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് പോഷകദായകമാണ്. ഒരു ദിവസം വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് ഒരു അദ്ധ്യായമെങ്കിലും വായിച്ചിരിക്കണം എന്ന ഒരു ചിട്ട ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കണം.

വി. വേദപുസ്തക വായന ഉച്ചത്തിൽ ആവാം, മൗനമായും ആവാം. വായിച്ചശേഷം ആ വേദഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് കുറച്ചുസമയം ധ്യാനനരതനായി ഇരിക്കണം. ചില ധ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതിന് പ്രയോജനം ചെയ്തേക്കാം, അതേസമയം അവ വേദപുസ്തക പദങ്ങളുടെ, വാക്യങ്ങളുടെ ശരിയായ സത്ത് വിവേചിച്ചറിയുവാൻ തക്ക അത്ര ആശാസ്യം അല്ലായെന്നു വരാവുന്നതുമാണ്. വി. വേദപുസ്തക പാരായണം നിങ്ങളെ ഒരു ധ്യാനാത്മക ഭാവങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ അതെച്ചൊല്ലി ആകുലപ്പെടേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. അനുഭവങ്ങൾ വഴിതെറ്റിക്കാവുന്നവയും ആയിരിക്കാം. നിങ്ങളുടെ പ്രാഥമിക ആവശ്യം ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക എന്നതായിരിക്കണം: “ഇപ്പറഞ്ഞ വേദപുസ്തക ഭാഗം എന്തു ദൈവിക സന്ദേശമായിരിക്കും അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയത്? ഇന്ന് എന്താണ് ദൈവം എന്നോട് പറയുന്നത്?”

ജീവിതം മുമ്പോട്ടു പോകുമ്പോഴും നിങ്ങൾക്ക് ഏറെ സഹായകരമാകുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ് ചിട്ടയായ വി. വേദപുസ്തക പാരായണവും അവയിൽ നിങ്ങളെ ആഴമായി സ്പർശിക്കുന്ന ചില വേദഭാഗങ്ങൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുന്നതും. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ മദ്ധ്യകാലഘട്ടമാകുമ്പോഴേക്കും, മനസ് എവി

ടേയ്ക്കു വേണമെങ്കിലും ചാഞ്ഞുപോകാമായിരുന്ന ആ കൗമാര, യൗവന നാളുകളിൽ വി. വേദപുസ്തക ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുവാനും കുറെയൊക്കെ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുവാനും അവസരങ്ങൾ തുറന്നുതന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തോട് നിങ്ങൾക്കുള്ള ആദരവും കൃതജ്ഞതയും അളവറ്റതായിരിക്കും.

ഉപസംഹാരം

മേൽപറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ ഓരോന്നും നിങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസിയാക്കുക, എന്ന കാര്യത്തിൽ സഹായിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ളവയാണ്. നിങ്ങൾ സ്വയം ആകുന്ന, ആകേണ്ട സ്ഥിരതയാർന്നതും ചിട്ടയോടുകൂടിയതും ആയ പരിശീലനം കൊണ്ടു മാത്രമേ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ സാധിക്കൂ. പക്ഷെ, ഒരു കാര്യം ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടാകണം. പ്രാർത്ഥനയെ ഒരിക്കലും വി. കുർബാനയർപ്പണത്തിന്റെ സമൂഹ ആരാധനയിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തി, വ്യതിരക്തമായി, കാണുവാൻ സാധ്യമല്ല; സമസൃഷ്ടികളോടുള്ള, ഉണ്ടാകേണ്ട നിരന്തരമായതും സജീവമായതും ആയ സ്നേഹഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വ്യതിരക്ത പ്രകൃതം ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല. നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാം: “കർത്താവേ, പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമേ, ആമ്മേൻ.”

(ഭാരതത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 1970-കളിൽ തയ്യാറാക്കിയത്. ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നു ജോർജ്ജ് ജോസഫ് ഇഞ്ചക്കാട്ടിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തത്. ഇംഗ്ലീഷ് ലേഖനത്തിനായി ജോയ് ഓഫ് ഫ്രീഡം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 1986-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഇന്ത്യൻ പതിപ്പിന്റെ അനുബന്ധം കാണുക.)

സഭാപിതാക്കന്മാർ

ഓർമ്മ നവംബർ 30-ന്

വിശുദ്ധ അന്ത്രയോസ് ശ്ലീഹാ

വി. പത്രോസിന്റെ സഹോദരനും ബത്സയിദാ ദേശക്കാരനും പത്രോസിനെപ്പോലെ തന്നെ മുകുവനുമായിരുന്നു അന്ത്രയോസ്. അദ്ദേഹം ആദ്യം യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. അന്ത്രയോസ് ആദ്യം യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചുചെന്ന് ആദ്യം വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ‘പ്രോട്ടോ ക്ലേറ്റോസ്’ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിന് അർഹത നേടി. പത്രോസിനേയും മറ്റ് പലരേയും യേശുവിനേക്കു കൈമാറുന്ന വ്യക്തിയായിട്ടാണ് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ അന്ത്രയോസിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. മിശിഹായെ കണ്ടെത്തിയെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അന്ത്രയോസ് തന്റെ സഹോദരനായ പത്രോസിനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു (യോഹ. 1:40-42). അഞ്ചപ്പം കൊണ്ട് അയ്യായിരത്തെ തുപ്പ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ മുഖാന്തിരമായ അഞ്ചപ്പം കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ബാലനെ കണ്ടു പിടിച്ച് യേശുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് നയിക്കുന്നത് അന്ത്രയോസാണ് (യോഹ. 6:8-9). യവനന്മാർ യേശുവുമായി സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോഴും അവരെ യേശുവിനേക്കു കൊണ്ടുപോയതും അന്ത്രയോസ് തന്നെയാണ് (യോഹ. 12:20-22).

അന്ത്രയോസ് എന്ന നാമം ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിലെ അന്ത്രയാസ് (andreas) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. മാനുഷികഗുണമുള്ളവൻ, പൗരുഷമുള്ളവൻ (Manly) എന്നൊക്കെയാണ് ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. അന്ത്രയോസ് എന്ന പേര് ശ്ലീഹായ്ക്ക് ലഭിക്കാൻ കാരണമുണ്ട്. തിബേറിയോസ് തടാകത്തിന്റെ തീരത്തു താമസിച്ചിരുന്നവരിൽ ഗ്രീക്ക് സ്വാധീനം വളരെ പ്രകടമായി കാണാമായിരുന്നു. അന്ത്രയോസിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ഇവിടെയാണ് വസിച്ചിരുന്നത്. ഗ്രീക്ക് സംസ്കാരത്തിന്റെ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന എബ്രായ മാതാപിതാക്കളാണ് ‘അന്ത്രയോസ്’ എന്ന ഗ്രീക്ക് നാമം തങ്ങളുടെ മകന് നൽകിയത്.

അന്ത്രയോസിന്റെ കുടുംബം

തിബേറിയോസ് അഥവാ ഗലീലാക്കടൽ തീരത്തുള്ള ബത്സയിദാ എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണ് അന്ത്രയോസ് ജനിച്ചത് (യോഹ. 1:44). മത്സ്യബന്ധനത്തിന് വളരെ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു ഗലീലാക്കടൽ. അതിന്റെ വടക്ക് യോർദ്ദാൻ നദി കടലിനോട് ചേരുന്ന ഭാഗത്തു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്താണ് ബത്സയിദാ എന്ന ഗ്രാമം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

പത്രോസിനെപ്പോലെ തന്നെ അന്ത്രയോസിനും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിരിക്കണം. അന്നത്തെ കാലത്തു ശരാശരി ധനസ്ഥിതിയുള്ള കുടുംബമായിരുന്നു അന്ത്രയോസിന്റേത്.

മത്സ്യബന്ധനമാണ് തൊഴിലായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. പത്രോസിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി അന്ത്രയോസ് അവിവാഹിതനായിരുന്നു എന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു.

യോഹന്നാൻ മാഓദനയുടെ ശിഷ്യത്വം

യഹൂദജനതയുടെ ഇടയിൽ ഏതാണ്ട് 400 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പ്രവാചകനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ മാഓദന. യഹൂദ്യയിലായിരുന്നു യോഹന്നാൻ പ്രസംഗിച്ചത്. മാനസാന്തരപ്പെടാനായിരുന്നു താൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. പാലസ്തീനിലെ നാനാഭാഗത്തു നിന്നും ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കേൾക്കുവാൻ ഓടിക്കൂടി. അന്നാട്ടിലെ യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ പുതിയ ഉണർവും പ്രത്യാശയും ആ പ്രസംഗങ്ങൾ സംജാതമാക്കി. മിശിഹായുടെ വരവിനായി ജനങ്ങളെ ഒരുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്നു യോഹന്നാന്റെത്. ഗലീലാ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് യഹൂദീയ മരുഭൂമിക്കപ്പുറമുള്ള യോർദാൻ താഴ്വരയിൽ യോഹന്നാന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുവാൻ അന്ത്രയോസും പോവുക പതിവായിരുന്നു. ആ സ്വാധീനത്തിൽ പെട്ട് അന്ത്രയോസ് യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേർന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ആഗമനത്തിനു വേണ്ടിയും മിശിഹായുടെ വരവിനു വേണ്ടിയും ആഗ്രഹിച്ച അന്ത്രയോസിന് യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യത്വം ഒരു വലിയ ഒരുക്കത്തിന്റെ അവസരമായിരുന്നു.

അന്ത്രയോസ് കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യത്വത്തിലേക്ക്

യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകനാണ് അന്ത്രയോസിനെ യോഹന്നാൻ മാഓദനയുടെ ശിഷ്യനായി ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. യോഹന്നാൻ മാഓദന യേശുവിനെ “ഇതാ ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ വഹിക്കുന്ന കുഞ്ഞാട്” എന്ന് പറഞ്ഞ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപ്പോൾ അന്ത്രയോസ് തന്റെ ഗുരുവിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു. യോഹന്നാൻ മാഓദന യേശു നിൽക്കുന്നതു കണ്ട് “ഇതാ ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്” എന്ന് പറഞ്ഞ് യേശുവിനെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. യേശു അന്ത്രയോസിനേയും അവന്റെ സഹോദരനേയും താൻ വസിച്ചിരുന്നിടത്തേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തു. അവർ അവിടുത്തോടൊപ്പം ഒരു ദിവസം ചിലവിട്ടു. അപ്പോൾ യേശു തന്നെയാണ് മിശിഹായെന്ന് അന്ത്രയോസിന് ബോധ്യമായി. യോഹന്നാൻ മാഓദനാ അറസ്റ്റിലായ ശേഷമാണ് അന്ത്രയോസ് പിന്നീട് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹം ഗലീലാക്കടലിന്റെ തീരത്തുവെച്ചാണ് യേശുവിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. അന്ത്രയോസ് തന്റെ തൊഴിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷത്തോടെ കർത്താവിന്റെ വിളി കേട്ടു. പത്രോസും അന്ത്രയോസും യേശുവിന്റെ ആദ്യകാല ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു (മത്തായി 4:19, മർക്കോസ് 1:16, ലൂക്കോസ് 6:14).

സുവിശേഷ വയൽ

അന്ത്രയോസിന്റെ സുവിശേഷ വയൽ വളരെ വിസ്തൃതമായിരുന്നു. കപ്പദോക്യ, ബിഥൂന്യ, ഗലാത്യ, അഖായ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. റഷ്യയുടെ ചില പ്രദേശങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്. ഗ്രീക്കു ദേശത്ത് അനേകായിരങ്ങളെ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്നും പിൻതിരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലുവാൻ പലരും ഒരുങ്ങി. ഗ്രീക്ക്, റഷ്യൻ സഭാപാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ജനയിതാവായിട്ടാണ് ശ്ലീഹാ കരുതപ്പെടുന്നത്. റഷ്യ, ഗ്രീസ്, സ്കോട്ട്ലന്റ് തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥൻ അന്ത്രയോസ് ശ്ലീഹായാണ്.

അന്ത്രയോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം

അന്ത്രയോസ് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തെക്കുറിച്ച് വൈവിധ്യം നിറഞ്ഞ പാരമ്പര്യങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. ചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അന്ത്രയോസ് സ്കീനിയായിൽ വെച്ചാണ് രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം ഒരു റോമൻ ഗവർണ്ണറുടെ കോപം മൂലമായിരുന്നു. അഖായിയായിലെ പെത്രോസ് എന്ന സ്ഥലത്ത് ശ്ലീഹാ എത്തിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന ഈജിയൂസിന്റെ ഭാര്യ മാക്സിമില്ല രോഗം ബാധിച്ച് അത്യാസന്നനിലയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ഭുതപ്രവർത്തനമായ ശ്ലീഹായെക്കുറിച്ച് കേട്ടറിഞ്ഞ അവർ ഭൃത്യന്മാർ വഴി ശ്ലീഹായെ വിളിപ്പിച്ചു. അന്നാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇതേപ്പറ്റി അന്ത്രയോസിനെ അറിയിച്ചിരുന്നു. ശ്ലീഹാ എത്തുമ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച ഭാര്യ മരിക്കുമ്പോൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനായി ഈജിയൂസ് വാൾ ഊരിപ്പിടിച്ച് നിൽക്കുന്നതാണ്. ശ്ലീഹാ അവൾക്ക് സൗഖ്യം നൽകി. തത്ഫലമായി അവൾ മിശിഹായെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിച്ചു. അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരനായ സ്ക്രാറ്റോക്കോസും ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ചു.

പുതിയൊരു മതം തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ ഈജിയൂസ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. തന്റെ ഭാര്യയേയും, സഹോദരനേയും ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കിയതിൽ കോപിഷ്ടനായ ഈജിയൂസ് അന്ത്രയോസിനെ ബന്ധിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. എ. ഡി. 68-ൽ അദ്ദേഹത്തെ തടവിലാക്കി. അന്ത്രയോസിന്റെ ജയിലിലുള്ള വിശുദ്ധ സാന്നിദ്ധ്യം ജയിലിലുള്ളവരെ മുഴുവൻ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. ഇതിനിടയിൽ ക്രൂദ്ധനായ ഗവർണ്ണർ എ. ഡി. നവംബർ 28-ാം തീയതി അന്ത്രയോസിനെ കുരിശിൽ തറച്ച് കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു. ഗവർണ്ണറുടെ ഭാര്യയും സഹോദരനും ഈ തീരുമാനത്തെ എതിർത്തു. എന്നാൽ ഗവർണ്ണർ എതിർപ്പുകൾ വകവെച്ചില്ല.

തന്നെ ക്രൂശിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അന്ത്രയോസിന് ഒരു അപേക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. മിശിഹായെ ക്രൂശിച്ചതുപോലെ കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരിക്കാൻ തനിക്ക് അർഹതയില്ലാത്തതിനാൽ ഗുണനചിഹ്നത്തിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരു കുരിശിൽ തന്നെ തൂക്കണമെന്ന് താൻ അപേക്ഷിച്ചു. ആയതിനാൽ ആ ആകൃതിയിലുള്ള കുരിശിനെ ‘സെന്റ് ആൻഡ്രൂസ് ക്രോസ്’ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം കുരിശിൽ തൂക്കപ്പെട്ടതിനിടയിൽ ഇരുപതിനായിരത്തോളം ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൂട്ടംചേർന്ന് ചെന്ന് ന്യായാധിപനോട് അന്ത്രയോസിനെ സ്വതന്ത്രനാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ന്യായാധിപൻ അന്ത്രയോസിനെ മോചിപ്പിക്കാൻ കല്പന കൊടുത്തു. എന്നാൽ അന്ത്രയോസിന്റെ താല്പര്യപ്രകാരം അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ ധീരമായും, ശാന്തമായും, സന്തോഷത്തോടും സ്വീകരിച്ചു. ഒലിവുമരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ക്രൂശിലാണ് തന്നെ കുരിശിച്ചത് എന്ന് ഹിപ്പോളിറ്റസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നു. പത്രോസിനെപ്പോലെ തന്നെ അന്ത്രയോസും തലകീഴായി ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു എന്ന് ഒരു പാരമ്പര്യം നിലവിലുണ്ട്.

പൗരസ്ത്യ സഭയും പാശ്ചാത്യ സഭയും നവംബർ 30-ന് അന്ത്രയോസിന്റെ ഓർമ്മ പെരുന്നാളായി ആചരിക്കുന്നു. മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തിലേക്ക് ജ്ഞാനികളെ നയിച്ച നക്ഷത്രം പോലെ അന്ത്രയോസ് ശ്ലീഹായുടെ നാമം പ്രശോഭിക്കുന്നു.

സഭാ പാരമ്പര്യം

തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്നു ചില പാഠങ്ങൾ - 10

‘പിതാവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഞാൻ വയ്ക്കുന്നു’ (യോഹ. 23:46)

ഫാ. റ്റി. വി. ജോർജ്ജ് നെടുമാവ്

ഇതേപ്പറ്റി പ. ബാവതിരുമേനി കൽപിച്ച സംഗതികൾ അതേപടി എഴുതി ഫലിപ്പിപ്പാൻ ഈ ലേഖകന്റെ തുലികയ്ക്കു ശക്തി പോരാ. തിരുമേനി ഈ വേദഭാഗം വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ നിർന്നിമേഷനായി നിന്നു കേൾപ്പാനേ എനിക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യപുത്രനായി ജനിച്ചതും, മാതാവിനും വളർത്തു പിതാവിനും കീഴ്പെട്ടു ജീവിച്ചതും മാമോദീസാ മുങ്ങിയതും നോമ്പുനോറ്റതും നന്മ ചെയ്തു സഞ്ചരിച്ചതും പീഡകൾ സഹിച്ചു ക്രൂശിന്മേൽ തൂക്കപ്പെട്ടതുമെല്ലാം നീതി നിവൃത്തിക്കുകയായിരുന്നു. സകല നീതിയും നിവൃത്തിക്കാനാണു താൻ വന്നത് (മത്താ. 3:15). അതായത് ആദാമിന്റെ പാപത്തിനു പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ. ‘ഏക മനുഷ്യന്റെ അനുസരണക്കേടിനാൽ അനേകർ പാപികളായി തീർന്നതുപോലെ ഏകന്റെ അനുസരണത്താൽ അനേകർ നീതിമാന്മാരായിത്തീരേണ്ടതിനു തന്നെ (റോമ. 5:19). ‘നീ അവന്റെ കുതികാലിനു കടിക്കും; അവൻ നിന്റെ തല ചതയ്ക്കും’ (ഉൽപ. 3:15). ഏദനിൽ വച്ചു യഹോവ സർപ്പത്തിനു കൊടുത്ത ശാപമാണിത് (ഉൽപ. 3:15). കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാര വ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം സാന്താനോടുള്ള പോരാട്ടമായിരുന്നു. സാന്താൻ സകല നന്മകളുടെയും ശത്രുവാണല്ലോ. ക്രൂശിന്മേലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തിലാണ് സാന്താന്റെ തല തകർക്കപ്പെട്ടത്. ‘അവൻ അടിച്ച അടിയാൽ താൻ അവനെ അടിച്ചു.’

പ. മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായിൽ നിന്നും വാമൊഴിയായി പകർന്നു കിട്ടിയ സുറിയാനി സഭാ പാരമ്പര്യങ്ങൾ ശിഷ്യനായ ഫാ. ടി. വി. ജോർജ്ജ് അടുത്ത തലമുറയ്ക്കായി കൈമാറി എഴുതിയ ലേഖന പരമ്പര.

ആ അടി എങ്ങനെയെന്നു തിരുമേനി വിശദീകരിച്ചു:

പിശാച് അവന്റെ സ്വന്തം സ്വരൂപത്തിലല്ല സർപ്പത്തിന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ചാണ് ആദാമിനെ അടിപ്പെടുത്തിയത്. കർത്താവ് ദൈവരൂപത്തിലല്ല, മനുഷ്യരൂപം സ്വീകരിച്ചാണ് പിശാചിനെ അടിച്ചത്.

കർത്താവിന്റെ അവതാരസമയം മുതൽക്കേ പിശാച്, തന്നെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവമോ മനുഷ്യനോ? തുലോം വിനീതമായ ജനനം. എങ്കിലും മാലാഖമാർ തനിക്കു സ്തുതി പാടി. ആട്ടിടയന്മാരും മ്ഗുശേന്മാരും തന്നെ ആരാധിക്കുകയും തിരുമുൽക്കാഴ്ച സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ രാജാവായ ഹേറോദേസിനെ ഭയന്ന്, ശിശുവിന്റെ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം രക്ഷകർത്താക്കൾ ഈജിപ്തിലേക്ക് തന്നെയുംകൊണ്ട് ഓടിപ്പോകുന്നു. താൻ സാക്ഷാൽ ദൈവമെങ്കിൽ ഈ ഭയപ്പാടേന്തിന്? മനുഷ്യനെങ്കിൽ മാലാഖമാരും മറ്റും ആരാധിച്ചതെന്ത്? പ്രായമായപ്പോൾ ഒരു സാധാരണനെപ്പോലെ യോഹന്നാന്റെ മുനീൽ തല കുനിച്ചു മാമോദീസാ മുങ്ങുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയം സ്വർഗ്ഗം തുറക്കപ്പെടുകയും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് തന്റെ മേൽ ആവസിക്കുകയും, സ്വർഗ്ഗപിതാവിൽനിന്നു സാക്ഷ്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാ താൻ കേവലം ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെ നോമ്പു നോക്കുന്നു! നോമ്പിന്റെ അവസാനത്തിൽ തനിക്കു വിശക്കുന്നു. ആ ഘട്ടത്തിൽ സാന്താൻ കർത്താവുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്നു. ‘നീ ദൈവപുത്രനെങ്കിൽ ഈ കല്ലുകൾ അപ്പമായിത്തീരുവാൻ കൽപിക്കുക.’ ഇതും തുടർന്നുള്ളവയും വല്ലാത്ത പരീക്ഷകൾ തന്നെ. ദൈവപുത്രനു കല്ലുകൾ അപ്പങ്ങളാക്കുക നിഷ്പ്രയാസമാണ്. ദേവാലയഗോപുരത്തിൽ നിന്നു ചാടുന്നതും വിഷമമുള്ള കാര്യമല്ല. വേദവാക്യമാണീ പരീക്ഷയ്ക്ക് അവൻ ആയുധം (സത്യവിശ്വാസികളെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നതിന് വേദവാക്യങ്ങളുമായി അടുത്തുകൂടുന്നവർ ഇക്കാലത്തും കുറവല്ലല്ലോ). പിശാചിന്റെ നിർദ്ദേശം ദൈവപുത്രൻ സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ താൻ അവനെ അനുസരിച്ചു എന്നാണു വരിക. അത് ആദാമിന്റെമേൽ അവനു ലഭിച്ച വിജയത്തേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങു വലുതായിരിക്കും! മൂന്നാമത്തെ പരീക്ഷയിൽ സാന്താന്റെ ഗുഡോദേശ്യം നഗ്നമായിത്തന്നെ വെളിപ്പെടുന്നു. അവനെ വീണു നമസ്കരിക്കണം പോലും! ചുട്ടപ്രഹരമാണിത് അവനു ലഭിച്ചത്. അവൻ ചുളിപ്പോയി. സാന്താന്റെ അഹങ്കാരം എത്ര വലുത്! ദൈവപുത്രനെയും കൂടി അടിപ്പെടുത്തിയാൽ അതിന്റെ ഫലം സ്വർഗ്ഗംകൂടി സാന്താനു കീഴ്പ്പെടുകയായി

രിക്കും!! കഴിയുമെങ്കിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെയും അവൻ വഞ്ചിക്കും എന്നു കർത്താവ് മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. എത്ര വലിയ പരിശുദ്ധനെയും അവൻ നേരിടുകതന്നെ ചെയ്യും.

സാന്താൻ പരാജിതനായി പിൻവാങ്ങി. എങ്കിലും അവൻ അടങ്ങിയിരുന്നില്ല. യേശുവിന്റെ ഓരോ ചലനവും അവനെ സംശയാലുവാക്കുകയാണ്. അവൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഗലീലാക്കടലിൽ പടവിൽ ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഉറങ്ങുന്നവൻ ഉണർന്ന് അമാനുഷികാധികാരത്താൽ കാറ്റിനെയും കടലിനെയും അമർത്തുന്നു. രോഗികളെ വചനമാത്രയിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നവൻ ലാസരിന്റെ കല്ലറയ്ക്കൽ നിന്നു നെടുവീർപ്പിടുന്നു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ, കബറിൽ അഴുകിത്തുടങ്ങിയവനെ വിളിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്നു. വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ തന്നെ. ഭൂതങ്ങൾ തന്റെ ദർശനമാത്രയിൽ ഭയവിഹ്വലരായി താൻ ദൈവപുത്രനെന്ന് ഏറ്റു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓടുന്നു. ഇവൻ ‘സർപ്പത്തിന്റെ തലയെ ചതയ്ക്കുന്ന

സ്ത്രീയുടെ സന്തതി' തന്നെ എന്നു സാത്താനു ബോധ്യമായി. ദൈവപുത്രനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുക അസാധ്യം. എന്നാൽ താൻ മനുഷ്യനാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവുകൾ ആ ജീവിതത്തിലുടനീളമുണ്ട്. കർത്താവ് തന്നെപ്പറ്റി പറയുന്നതും മനുഷ്യപുത്രൻ എന്നാണല്ലോ. 'ഞാൻ നിന്റെ സന്തതിക്കും സ്ത്രീയുടെ സന്തതിക്കും തമ്മിൽ ശത്രുത്വം ഉണ്ടാകും' എന്നാണല്ലോ ഏദനിലെ കൽപന. ഈ മനുഷ്യപുത്രൻ വാഗ്ദത്തപുരുഷനായ 'സ്ത്രീയുടെ സന്തതി'; ഇവന്റെ കണം കാലിനു കടിക്ക തന്നെ.

സാത്താന്റെ സമരസന്നാഹങ്ങൾ

മനുഷ്യപുത്രനെ നിഗ്രഹിക്കാൻ യഹൂദപ്രമാണികളെ അണിനിരത്തുക എന്ന കൃത്യത്തിനാണു സാത്താൻ ഒരുമ്പെട്ടത്. ആദാമിന്റെ കടച്ചീട്ടിൻപ്രകാരം ആദാമിന്റെ സന്തതികൾ സാത്താൻ അവകാശപ്പെട്ടവരാണ്. ആദാം തൊട്ടു കടന്നു പോയിട്ടുള്ള എല്ലാ ആത്മാക്കളും പാതാളത്തിൽ ബന്ധിതരും. ആദ്യപിതാവിന്റെ പാപം മൂലം സ്വർഗ്ഗവാതിൽ മനുഷ്യന് അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഒരു ആത്മാവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ - ദൈവകരങ്ങളിൽ - ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഈ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ആത്മാവിനെയും അവന്റെ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടി ബന്ധിക്കാം. ഇതാണു സാത്താന്റെ ലക്ഷ്യം.

ലാസറിന്റെ ഉയിർപ്പോടുകൂടി യഹൂദപ്രമാണികളുടെ ഹൃദയം യേശുവിനോടുള്ള അസൂയകൊണ്ടും പകകൊണ്ടും അങ്ങേയറ്റം കലുഷമാക്കുവാൻ സാത്താനു കഴിഞ്ഞു. ഉയിർപ്പിച്ച യേശുവിനെയും ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ട ലാസറിനെയും നിഗ്രഹിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം സാത്താൻ അവന്റെ സമരനിര സജ്ജമാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. പ്രമാണികൾ അവന്റെ കളിപ്പാട്ടങ്ങളും. ആ മഹാസംഭവത്തെ തുടർന്നാണ് കർത്താവിന്റെ യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള രാജകീയ ജൈത്രയാത്ര. പിഞ്ചുശിശുക്കൾ കൂടെയും ദാവീദുപുത്രൻ ഊശാന പാടി. ദേവാലയത്തിലെത്തിയ യേശു ഒരു അധികാരിയെപ്പോലെ അവിടെ പെരുമാറുകയും ദേവാലയവിശുദ്ധിക്കു വിഹിതമല്ലാത്ത സകലത്തെയും അവിടെനിന്നും വിപാടനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇതോടുകൂടി യഹൂദനേതൃനിര യേശുവിനെ ഒരു നിമിഷംപോലും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന തീരുമാനത്തിലെത്തി. ദുഷ്ടന്മാരായ മനുഷ്യരും ദുരാത്മസേനകളും! യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനെത്തന്നെ സ്വന്തം ചേരിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ സാത്താനു കഴിഞ്ഞു. പെസഹാഭക്ഷണ സന്ദർഭത്തിൽപോലും ആ മനുഷ്യാധമൻ പിന്തിരിഞ്ഞില്ല.

ഗത്സീമോനിൽ

കർത്താവ് അത്യധികം കാംക്ഷിച്ച പെസഹാഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു. നിർണ്ണായകമായ നിമിഷം അടുക്കുകയാണ്. യേശു തന്നോടുകൂടി താൻതെരഞ്ഞെടുത്ത ശിഷ്യന്മാരിൽ മൂന്നുപേരെ പ്രത്യേകം വേർതിരിച്ചു ഗത്സീമോനിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവർ തന്നെപ്രതി ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. 'എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു; എന്തോടുകൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പിന്' എന്നു നിയോഗം നൽകിയിട്ട് അൽപം മുന്നോട്ടുചെന്നു കവിണ്ണുവീണു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 'പിതാവേ, കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ കാസ്സാ എങ്കൽനിന്നു മാറ്റിത്തരണമേ.' ഭ്രമവും വ്യാകുലവും. 'പുത്രാ! ഈ കാസ്സാ നീ കുടിക്കണം, മട്ടോളം ഊറ്റിക്കുടിച്ചേ മതിയാവൂ.' ഇതാണു പിതാവിന്റെ മറുപടിയെന്ന് പുത്രന്റെ അടുത്ത സമർപ്പണവാക്യത്തിൽ നിന്ന് നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം.

'പിതാവേ, എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, നിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ.' 'തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചതിന്റെ' (യോഹ. 3:16) ഫലമാണിത്. മരണത്തിനു വിധേയനായ മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ജീവന്റെ ഔഷധം കൊടുക്കുന്നു. പിതാവ് പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചത് നിത്യജീവന്റെ ഭക്ഷണമായിട്ടാണ്. എന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എൻ മൂലം ജീവിക്കും (യോഹ. 6:57). 'എന്റെ ശരീരം സാക്ഷാൽ ഭക്ഷണവും എന്റെ രക്തം സാക്ഷാൽ പാനീയവുമാകുന്നു' (6:55). 'മനുഷ്യപുത്രന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ ജീവനില്ല. ... എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്' (6:53-54) എന്നിപ്രകാരം കർത്താവ് മുൻകൂട്ടി കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് ജീവനുണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനുമായിട്ടത്രേ താൻ വന്നത് (യോഹ. 10:10). ഈ സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ മനുഷ്യനു നൽകി അവനെ രക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ താൻ ബലിയായിത്തീരണം. അതിന് ഈ കാസ്സായേ മതിയാവൂ. ഗത്സീമോനിൽ പുത്രൻ അനുഭവിക്കുന്ന അതിവേദന, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടുള്ള സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ അവർണ്ണനീയമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ദൃശ്യമാണ്. എന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനായിട്ടത്രേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി വന്നത്' (യോഹ. 6:38). ആ ഇഷ്ടമാണ് നിവൃത്തിക്കപ്പെടുന്നത്. പക്ഷെ അതു ഭയങ്കരം തന്നെ. ഗത്സീമോൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം എണ്ണച്ചുക്ക് എന്നാണ്. ക്രിസ്തുവാകുന്ന മുന്തിരിക്കുല ഗത്സീമോനിൽ ഞെക്കിപ്പിഴിയപ്പെടുകയാണ്. ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ പാപഭാരവും യേശു തന്റെമേൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. 'സാക്ഷാൽ നമ്മുടെ രോഗങ്ങളെ അവൻ വഹിച്ചു, നമ്മുടെ വേദനകളെ അവൻ ചുമന്നു' (ഏശാ. 53:4). പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണം. ഇതു മാറ്റമില്ലാത്ത ദൈവനീതിയാണ്. രക്തത്തുള്ളികളാണു രോമകുപങ്ങളിലൂടെ വിതർക്കുന്നത്. വലിയ വിഷമേറിയ സർപ്പം കടിച്ചാൽ രക്തം വിതർക്കും. അതേ, സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയുടെ കുതികാലിനു സർപ്പം കടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാവേദനയെപ്പറ്റി നമ്മുടെ കർത്താവിനു മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ അറിയാമായിരുന്നതിനാലാണ് പ്രാർത്ഥന മൂലമെങ്കിലും തന്നോട് സഹകരിക്കാൻ ആ മൂന്നുപേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത്. മനുഷ്യപുത്രനു പാപത്തിന്റെ ഭാരം, അവർക്കോ നിദ്രാഭാരം. 'ഞാൻ ഏകനായി മുന്തിരിച്ചു ചവുട്ടി' (ഏശാ. 63:3) എന്ന പ്രവചനം അമ്പർത്ഥമാവുകയാണ്. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് എഴുന്നേറ്റപ്പോഴേക്കും ശത്രുവൃഹം മാറുകയുടങ്ങുമായി സമീപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഏറ്റം മുമ്പിൽ ആ ശിഷ്യാധമനും. അവനെത്തി ചുംബനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ചുംബനം എക്കാലത്തും സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ലക്ഷണമാണ്. പക്ഷെ ഇവിടെയോ, വഞ്ചനയുടെയും ദ്രോഹത്തിന്റെയും. 'യഹൂദായെ, ഒരു ചുംബനംകൊണ്ടോ നീ മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്?' കർത്താവിന്, അപ്പോൾപോലും ആ വഞ്ചകന്റെ നേരെ വിദ്വേഷത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ല. പ്രത്യുത പശ്ചാത്താപത്തിലേക്കും രക്ഷയിലേക്കുമുള്ള വിളിയായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ പാപത്തിന്റെ തിമിരം ബാധിച്ച നാശയോഗ്യന്റെ കണ്ണുകൾ ആ അന്ത്യവിളിയിലും തുറക്കപ്പെട്ടില്ല. ഒരു പാപിയും നശിച്ചുപോകുവാൻ കർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അനുതപിക്കുന്ന ഏതു പാപിയെയും കൈക്കൊള്ളുവാൻ വിതിർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കരങ്ങളാണവിടുത്തേത്. യഹൂദായെപ്പോലെ ഇന്നും അരുമനാഥന്റെ വിളിയെ നിരസിച്ചു നാശപാത്രമായിത്തീരുന്നവർ വിരളമല്ല.

സാത്താൻ അവന്റെ സമരം വിപുലവും വിശാലവുമാക്കുകയാണ്.

രാത്രിയുടെ നിമിഷങ്ങൾ

രാത്രിയുടെ നിമിഷങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങുകയാണ്. പ്രധാനാചാര്യന്റെ മുമ്പാകെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി നിൽക്കുന്ന ആത്മനാഥനെ തള്ളിപ്പറവാൻ തക്കവിധം ശിഷ്യപ്രമുഖനെയും സാത്താൻ സ്വാധീനിച്ചു. ആരെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചാലും ഞാൻ ഒരുനാളും നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ തള്ളിപ്പറയുകയോ ചെയ്കയില്ലെന്നു വീരവാദം പറഞ്ഞ പത്രോസ് ഒന്നല്ല മൂന്നുവട്ടം തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആത്മനാഥന്റെ ദയനീയമായ ഒരു നോട്ടം- അതിൽ സ്നേഹവും കാരൂണ്യവും മുറ്റിനിന്നിരുന്നു - അവന്റെ അന്തരാത്മാവിലേക്കു ചൂഴ്ന്നിറങ്ങി. പത്രോസ് പശ്ചാത്താപ വിവശനായി ഹൃദയം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. യൂദായെപ്പോലെ രക്ഷകന്റെ വിളിക്കുന്നേരെ പുറംതിരിയുകയല്ല പത്രോസ് ചെയ്തത്. പശ്ചാത്താപം പത്രോസിനു വിമോചനം നേടിക്കൊടുത്തു.

ആ രാത്രിയിൽ പ്രധാനാചാര്യന്മാരായ ഹന്നാന്റെയും കയ്യാപ്പായുടെയും

സന്നിദിംസംഘത്തിന്റെയും മുമ്പാകെ യേശു വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു. തുപ്പലും ആട്ടും പ്രഹരവും വേണ്ടുവോളമേറ്റു. എന്നാൽ ക്രൂശേറ്റുന്നതിൽ കുറഞ്ഞ ഒരു ശിക്ഷ കൊണ്ടും ശത്രുക്കൾക്കു തൃപ്തിയാവുകയില്ല. വധവിധിക്കുള്ള അധികാരം റോമൻ ഗവർണർക്കേയുള്ളൂ.

പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ

പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടർന്നു. യേശുവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. കൈസർക്കു വിരോധമായി സ്വയം രാജാവാക്കി എന്നതാണ് ആരോ പിതമായ കുറ്റം. രാജദ്രോഹം വധാർഹമാണ്. തങ്ങൾ നിർദ്ദോഷികളെന്നു തെളിയിക്കാനും പ്രതിയോഗികളെ ഭയപ്പെടാനും കുറ്റപ്പുള്ളികൾ ആവോളം യത്നിക്കുക പതിവാണ്. ഇവിടെയാകട്ടെ കുറ്റാരോപിതന്റെ അക്ഷോഭ്യതയും മൗനവും ന്യായാധിപനെ അത്ഭുതസ്തബ്ധനാക്കുന്നു. 'അറപ്പാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെയും രോമം കത്രിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ പെണ്ണാടിനെപ്പോലെയും അവൻ വായെ തുറക്കാതെയിരുന്നു' (ഏശാ. 53:7). ദേഷ്യമോ ക്രോധമോ ലേശവും ആ മുഖത്തോ ഭാവത്തിലോ ഇല്ല. 'പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുവാനും വെറുതെ വിടുവാനും അധികാരമുള്ള ന്യായാധിപതിയാണു താൻ' എന്ന് അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പീലാത്തോസ് ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കു വളരെ മിതമായ ഭാഷയിൽ മാത്രമാണു മറുപടി. 'എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല, സത്യത്തിനു സാക്ഷി നിൽപ്പാൻ ഞാൻ വന്നു.' ക്രിസ്തുവിൽ വധാർഹമായ ഒന്നും കാണുന്നില്ലെന്ന് പീലാത്തോസ് പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചു. പക്ഷെ, പകയും വിദേഷവും ധരിച്ച യഹൂദപ്പരിഷ ബുദ്ധിക്ഷയുള്ള ചെന്നായ്ക്കളെപ്പോലെ അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രേരണ ന്യായാധിപനെ അലട്ടി. ക്രിസ്തുവിനെ ഹേറോദേസിന്റെ കോടതിയിൽ വിചാരണ ചെയ്തു സ്വന്തം തിരിച്ചറിയൽ പീലാത്തോസ് വിചാരിച്ചു. ദുഷ്ടനായ ഹേറോദേസിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു വാക്കുപോലും കർത്താവായിരുന്നില്ല. അയാൾ ആവുന്നത്ര ആക്ഷേപിച്ചശേഷം വീണ്ടും പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കലേക്കു തന്നെ അയച്ചു. ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പീലാത്തോസിനു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു കത്ത് അയാളുടെ ഭാര്യ പ്രേക്ഷയ്ക്കു കൊടുത്തു. 'അവൾക്കു സ്വപ്നം മൂലം വെളിവാക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുത. ആ നീതിമാന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്നായിരുന്നു കത്തിന്റെ സാരം. ആ സ്വപ്നം എന്താണെന്നു വി. വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും അന്ത്യന്യായ വിധിയിൽ നീതിയുടെ ന്യായാധിപതിയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുമ്പാകെ തന്റെ ഭർത്താവ് നിസ്സഹായനായ കുറ്റവാളിയായി നിൽക്കുന്ന ഭീകരരംഗമാണവൾ ദർശിച്ചത് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പെരുന്നാളിൽ കുറ്റവാളികൾക്കു മോചനം നൽകി വിട്ടയക്കുക പതിവുണ്ട്. കൊള്ളക്കാരനും കൊലപാതകിയുമായ ബറബാസിനെ വധിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിനെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യാം എന്നാണ് പീലാത്തോസ് കരുതിയത്. അതയാൾ പറഞ്ഞ മാത്രയിൽ ബറബാസിനെ വിട്ടുതരിക; യേശുവിനെ ക്രൂശിക്ക എന്നതായിരുന്നു യഹൂദപ്പരിഷയുടെ ആക്രോശം. തിന്മയെ സ്വീകരിച്ചു നന്മയെ പരിത്യജിക്കുകയാണ്! ഇന്നത്തെ ലോകഗതിയിലും ഇതു ദുർല്ലഭമല്ലേ. 'യേശുവിനെ വിട്ടയച്ചാൽ നീ കൈസറിന്റെ സ്നേഹിതൻ അല്ല' എന്നു കൂടി അവർ പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ന്യായാധിപൻ ഭയചകിതനായിത്തീർന്നു. നീതിബോധവും മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രേരണയും ഒരു വശത്ത്; ഭീരുത്വവും ജനപ്രീതിക്കുള്ള കാംക്ഷയും വേറൊരു വശത്ത്. നീതിബോധം പരാജയപ്പെട്ടു. പീലാത്തോസ് യേശുക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിക്കാൻ വിധിച്ചു. 'ഈ മനുഷ്യന്റെ രക്തത്തിൽ എനിക്കു പങ്കില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു വെള്ളമെടുത്തു കൈ കഴുകി. കടുത്ത അധർമ്മത്തിനു സ്വന്തം മനസാക്ഷിയെ വിറ്റിട്ടു കൈ കഴുകിയാൽ എന്തു വിശേഷം? ലോകചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും അപഹാസ്യനായ ന്യായാധിപതി എന്ന ദുഷ്പേരിനു പീലാത്തോസ് അർഹനായിത്തീർന്നു.

വിധി നടത്ത്

വിധി കേട്ട മാത്രയിൽ ജനക്കൂട്ടം വിജയാഹ്ലാദം മുഴക്കി. വിധി നടത്തു നടപടികൾ ക്ഷണത്തിൽ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കർത്താവിന്റെ തലയിൽ മുൾമുടി അടിച്ചു കയറ്റി. കയ്യിൽ ഒരു ചെങ്കോൽ പിടിപ്പിച്ചു. ധൂമ്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു 'യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ ജയ ജയ' എന്ന് ആർത്ത് അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വന്ദനാഭാസവും; പോരെങ്കിൽ ശക്തിയായി പ്രഹരിക്കുകയും മുഖത്തു തുപ്പിയും ഭാരമേറിയ കുരിശുമരവും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഗോശുൽത്തായിലേക്കുള്ള കർത്താവിന്റെ യാത്ര! യഹൂദപ്പരിഷയ്ക്ക് അതൊരു ഘോഷയാത്രയായിരുന്നു! തലേരാത്രി മുതൽ ഭീകരമായ വേദനകളും യാതനയും അനുഭവിച്ച കർത്താവ് തുലോം ക്ഷീണിച്ചവരായിരിക്കുന്നു. കുരിശിന്റെ ഭാരം താങ്ങാനാവാതെ മാർഗ്ഗ

മദ്ധ്യേ പലയിടത്തും താൻ വീണു. അഗ്രത്ത് മുളളുകൾ വളച്ചുപിടിപ്പിച്ച ഇരുമ്പുണ്ടുകൾ കൂടിയ ചമ്മട്ടികൾകൊണ്ട് ഇടതടവില്ലാതെയുള്ള അടികൾ. മുൾമുടി ധരിച്ച ശിരസ്സിൽ നിന്നും അടികൊണ്ടു മുറിവേറ്റ ശരീരത്തിൽ നിന്നും രക്തം വാർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 'അവൻ നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം മുറിവേറ്റും നമ്മുടെ അകൃത്യങ്ങൾ നിമിത്തം തകർന്നുമിരിക്കുന്നു' (ഏശാ. 53:5) എന്നുള്ള പ്രവാചകന്റെ ദീർഘദർശനം നിവൃത്തിക്കപ്പെടുകയാണ്. രക്തമൊലിക്കുന്ന ആ മുഖവും ശരീരവും 'അവനു രൂപഗുണമില്ല, കോമളതമില്ല, കണ്ടാൽ ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക സൗന്ദര്യവുമില്ല; അവൻ മനുഷ്യരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടും ത്യജിക്കപ്പെട്ടും വ്യസനപാത്രമായും രോഗം ശീലിച്ചവനായും ഇരുന്നു' (ഏശാ. 53:2). തലമുറകൾക്കു മുമ്പ് ബലിവസ്തുവായി വിധിക്കപ്പെട്ട ഇസ്സഹാക്ക്, താൻ അതിന്മേൽ ബലി അർപ്പിക്കപ്പെടുവാനുള്ള വിരകുകെട്ടും വഹിച്ച് മോറിയാ മലയിലേക്കു പോയ യാത്ര ഗോശുൽത്തായിലെ പരമയാഗത്തിനുള്ള രക്ഷകന്റെ യാത്രയുടെ മുൻകുറിയായിരുന്നു. ഇസ്സഹാക്കിന്റെ കൈകാലുകൾ ബന്ധിച്ചു വിറകിന്മീതെ കിടത്തിയപ്രകാരം കർത്താവിനെ നിന്ദമായ കുരിശിന്മേൽ കിടത്തി; കാതിരുമ്പാണികളാൽ കരചരണങ്ങൾ കുരിശോടു ചേർത്തു നിഷ്കരണം തറച്ചു. കൊമ്പുകാട്ടിൽ കുരുങ്ങിക്കിടന്ന ആട്ടിൻകുട്ടി ഇസ്സഹാക്കിനെ വിടുവിച്ചു. ഇസ്സഹാക്കിന്റെ മേലുണ്ടായ വധവിധി ആ കുഞ്ഞാട് ഏറ്റെടുത്തപ്രകാരം മരണവിധിക്ക് വിധേയരായ ആദാമിന്റെയും സന്തതികളുടെയും പാപവും വിധിയും ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് ഇതാ കുരിശാകുന്ന ബലിപീഠത്തിൽ യാഗവസ്തുവായി കിടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ കുരിശ് ഗോശുൽത്തായിൽ തലയോടിടത്ത് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ആദാമിന്റെ തലയോട്ടി നിക്ഷേപിച്ചിടം. മഹാപുരോഹിതനായ മൽക്കിസദേക്ക് അവിടെ അപ്പവും വീഞ്ഞും വെച്ചു പുജിച്ചു വന്നു. അവിടെതന്നെ രക്ഷകന്റെ ക്രൂശ് നാട്ടപ്പെട്ടു. കർത്താവിന്റെ തിരുമുറിവുകൾ ഉൽനിന്ന് വാർന്നൊഴുകിയ രക്തം കുരിശിന്റെ ചുവട്ടടിയിലും കടന്ന് ആദാമിന്റെ വരണ്ടതലയോട്ടിയിലും നനച്ചു. ഏതാനും സമയങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആ ആത്മാവ് ശരീരത്തിൽനിന്നും പിരിയു.

ആദാമിന്റെ പുത്രന്റെ ആത്മാവിനെ തട്ടിയെടുക്കാനുള്ള അവസരം സമാഗതമാകയാണ്. നീതിയിൻസൂര്യനെ വിഴുങ്ങുവാൻ അന്ധകാരം വെമ്പൽ കൊള്ളുകയാണ്. അന്തിമസമരം നടക്കുവാൻ പോകയാണ്. പക്ഷെ, ആദാമിന്റെ സന്തതികളിൽ ഈ മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഒരുവനെയും അന്നാൾവരെ സാന്ത്വനവും സൈന്യങ്ങളും കണ്ടിട്ടില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യരും പരീക്ഷയ്ക്കടിമപ്പെട്ടവരും പാപത്തിനു വിധേയരുമായിരുന്നു. 'തിരിച്ചറിഞ്ഞു ദൈവത്തെ വിളിക്കുന്ന നീതിമാനുണ്ടോ എന്നു കാണാൻ ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു നോക്കി. ... നന്മ ചെയ്യുന്നവനില്ല, ഒരുവൻ പോലുമില്ല' (സങ്കീ. 14:2-4) എന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ സാക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവനോ സർവ്വനീതിയും നിവൃത്തിച്ചു മുന്നേറിയിരിക്കുന്നു. 'ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് ഈ മനുഷ്യപുത്രനെപ്പറ്റിയല്ലാതെ മറ്റാരെപ്പറ്റിയും ദൈവം സാക്ഷിച്ചിട്ടില്ല.

ഈ സമരത്തിൽ കർത്താവ് ഏകൻ മാത്രം. തനിക്കു സഹായിപ്പാൻ ആരുമില്ല. കുറെ സ്ത്രീകൾ വിലപിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. എന്നാൽ അതു സഹതാപാർദ്രമായിരുന്നു എന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞുകൂടാ. ക്രൂശിക്കപ്പെടുവാൻ വിധിക്കുന്നവരുടെ പിന്നാലെ സ്ത്രീകൾ വിലാപം ചൊല്ലിപ്പോകുന്ന ഒരു പതിവ് അക്കാലത്ത് യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ പിന്നാലെയും വിലാപം പാടിയിത് ഒരു ആചാരമെന്ന നിലയിൽ കവിഞ്ഞ ദുഃഖമോ സഹതാപമോ കൊണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. അതിനാലാണ് 'യേറുശലേം പുത്രിമാരെ, നിങ്ങൾ എന്നെച്ചൊല്ലി കരയേണ്ട; നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും ചൊല്ലി കരവിൻ' എന്നു കർത്താവു കൽപിച്ചത് എന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ഗണ്യമായ ഒരു പങ്ക് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കർത്താവിന്റെ മാതാവും താൻ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനും ക്രൂശിൻചുവട്ടിലുണ്ട്. അവർക്ക് എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും. ആ മാതാവിന്റെ ഹൃദയസ്ഥിതി എന്ത്? നിർദ്ദോഷിയായ തന്റെ പുത്രൻ, സർവ്വർക്കും നന്മ ചെയ്തു സഞ്ചരിച്ചവൻ, മറ്റാർക്കും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ മൂലം അനന്തകാരുണ്ഡം കാട്ടിയ, തന്റെ അരോഗദ്യുവഗാത്രനായ പുത്രൻ ഇതാ ക്രൂശിന്മേൽ കിടക്കുന്നു. ആ മാതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽകൂടി വാൾ കടക്കുകയാണ്.

സാന്ത്വനവും സൈന്യവും പിന്നിയാളുകളായ ദുഷ്ടമനുഷ്യരും ഒരു വശത്ത്. യേശു മാത്രം മറുവശത്ത്.

ജയാളിയായ മനുഷ്യപുത്രൻ

ദൈവപുത്രൻ നഗ്നനായി ക്രൂശേറ്റപ്പെട്ടതു കാണാൻ പ്രകൃതിക്കുപോലും ശക്തിയുണ്ടായില്ല. സൂര്യൻ മറഞ്ഞു. ദിക്കെങ്ങും അന്ധകാരമായി. ദൈവപുത്രൻ ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെടുന്നതു കണ്ട മാലാഖമാർ പ്രതികാരോദ്യുക്തരായി. അവർ ആകാശത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങുവാൻ തയ്യാറായി. ഒരു മാലാഖ മതിലോകം നശിപ്പിക്കാൻ. അശൂരിന്റെ ആയിരങ്ങളെ നിഹനിപ്പാൻ മിഖായേലിനു കഴിഞ്ഞു (ഏശാ. 37:36). 'ഞാൻ ചോദിച്ചാൽ പന്ത്രണ്ടു വൃന്ദത്തിലധികം മാലാഖമാരെ എന്റെ പിതാവ് അയച്ചുതരികയില്ലയോ' എന്ന് കർത്താവ് തലേരാത്രിയിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു കൽപിച്ചതാണ്. മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരെ നശിപ്പിക്കാനല്ല, രക്ഷിപ്പാനത്രേ വന്നത്. മാലാഖമാർ പ്രതികാരോദ്യുക്തരാകുന്നതു കണ്ടപ്പോഴാണ് കർത്താവ് പ്രാർത്ഥിച്ചത്. 'പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നതെന്ന് അറിയാതെയാൽ ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ' എന്ന്. ഈ പ്രാർത്ഥന കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവ് മാലാഖമാരെ വിലക്കി. അതിന്റെ ഫലമോ സ്വർഗ്ഗം മൗനമായി. കർത്താവ് തന്റെ ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിലെല്ലാം തന്റെ പിതാവിനോടു ഉറപ്പു സംസർഗ്ഗബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. ആ സംസർഗ്ഗബന്ധം വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടു. പാപത്തിന് താൻ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുകയാണല്ലോ. പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണം. ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള വേർപാടാണു മരണം. ആ വേർപാടിന്റെ ഭയങ്കരമായ ഫലം താൻ അനുഭവിക്കുന്നു. ഇതിനു തക്കവണ്ണം താൻ എന്തു കുറ്റം ചെയ്തു? ഒരു കുറ്റവും താൻ ചെയ്തില്ല. 'അവൻ സാഹസമൊന്നും ചെയ്യാതെയും അവന്റെ വായിൽ വഞ്ചനയൊന്നും ഇല്ലാതെയും ഇരുന്നിട്ടും 'നമ്മുടെ സമാധാനത്തിനായുള്ള ശിക്ഷ അവന്റെമേലായി' (ഏശാ. 53:5). മാലാഖമാർ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. സത്തതസഹചാരികളായിരുന്നു ശിഷ്യന്മാർ; പക്ഷെ, ഇടയനെ വെട്ടിയപ്പോൾ ആടുകൾ ചിതറി. 'ഞാൻ വലത്തോട്ടു നോക്കി എന്നെ സഹായിക്കുന്നവൻ ഇല്ല, എന്റെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി ചോദിക്കുന്നവനും ഇല്ല' (സങ്കീ. 142:4, ഏശാ. 63:5). ഈ ഭയങ്കര സന്ദർഭത്തിലാണ് 'എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, എന്തിന് എന്നെ കൈവിട്ടു?' എന്നു താൻ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചത്. ആ ശബ്ദം ഉച്ചത്തിലായിരുന്നു. അത് സമരവീരനായ യോദ്ധാവിന്റെ ശബ്ദമായിരുന്നു. ആ ശബ്ദം അടയ്ക്കപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിലുകളിൽ തട്ടി. അതു ബലവാനും യുദ്ധവീരനുമായ യഹോവയുടെ ശബ്ദമായി മാലാഖമാരുടെ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങി. സങ്കീർത്തനക്കാർ ആ ശബ്ദം

മുൻകൂട്ടി ആത്മാവിൽ ശ്രവിച്ചിട്ടു പാടുന്നു: 'യഹോവയുടെ ശബ്ദം ശക്തിയോടെ മുഴങ്ങുന്നു. യഹോവയുടെ ശബ്ദം മഹിമയോടെ മുഴങ്ങുന്നു. യഹോവയുടെ ശബ്ദം ദേവദാരുക്കളെ തകർക്കുന്നു. യഹോവയുടെ ശബ്ദം അഗ്നിജ്വാലകളെ ചിന്നിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ ശബ്ദം മരുഭൂമിയെ നടുക്കുന്നു' (സങ്കീ. 29:4-9). കർത്താവിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ ഭൂമി കുലുങ്ങി, പാറകൾ പിളർന്നു. ദേവാലയത്തിന്റെ വാതിൽമറ മേൽതൊട്ടു അടിവരെ കീറിപ്പോയി. സാത്താൻ നടുങ്ങി. അവന്റെ തല തകർക്കപ്പെട്ടു. പാതാളം വിറച്ചു. മഹിമയും ശക്തിയും മേറിയ ആ ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗവാതിലുകളെ ഭേദിച്ചു. 'തന്റെ ഭുജം കൊണ്ട് രക്ഷ വരുത്തി' (ഏശാ. 63:5). പുരാതന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേരെ അയയ്ക്കപ്പെട്ട കിളിവാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണ് 'പിതാവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ ഇതാ ഞാൻ നിന്റെ കയ്യിൽ വയ്ക്കുന്നു' എന്ന് താൻ അട്ടഹസിച്ചത്. വിജയം വരിച്ച ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്നുയർന്ന ആധികാരിക ശബ്ദമായിരുന്നു അത്. കാൽവരിയിലെ പരമയാഗം തികവുറ്റതായി കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടതും നിത്യജീവപ്രദവുമായി. ലോകാരംഭശേഷം അന്നാദ്യമായി ഒരു മനുഷ്യാത്മാവ് സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതിനു മുമ്പ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവും ദൈവകരങ്ങളിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ക്രിസ്തു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനൊക്കെയും കടിഞ്ഞൂൽ ആയി. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്ക് ദൈവത്തിന്റെ പുരാതന മനുഷ്യന്റെ (ആദാമിന്റെ) പുത്രനായി; ആദാമിന്റെ പുത്രൻ ആദാമിനു ജ്യേഷ്ഠനും ആയിത്തീർന്നു. 'ആദ്യഫലം ക്രിസ്തു. പിന്നെ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ' (1 കോരി. 15:23). സർപ്പത്തിന്റെ - സാത്താന്റെ - തല ചതയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ആദാമിനെ അടിച്ച അടിയാൽ കർത്താവ് അവനെയും അടിച്ചു. 'ഇതാ മരണത്തിന്റെ അധികാരിയായ പിശാചിനെ തന്റെ മരണത്താൽ നീക്കി ജീവപര്യന്തം മരണഭീതിയാൽ അടിമകളായിരുന്നവരെ ഒക്കെയും വിടുവിച്ചു' (എബ്രാ. 2:15). ഇതാ സ്വർഗ്ഗവാതിൽ താൻ നമുക്കായി തുറന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ ദൈവകരങ്ങളിൽ ഏൽപ്പിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നമുക്കു താൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

നമുക്കും ഇഹലോകജീവിതാന്ത്യത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ കർത്തൃതൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കാം.

(മലങ്കരസഭ, 1970 മാർച്ച്)

"മനുഷ്യരാൾക്ക് രക്ഷയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ മതനേതാക്കന്മാരായ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവർ ആന്തരികമായി പരിവർത്തനം ചെയ്ത് ഈശ്വരവാഹികളായി തീരണം. ... രണ്ടാമത് എനിക്കുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട അഭിപ്രായം, നമ്മുടെ മതനേതാക്കന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. എൻറെ ചുമതലയിൽ ഒന്ന് അതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയിൽ നൂറ്റമ്പതുപേരെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പഠിപ്പിച്ച് വിട്ട് ക്രിസ്തീയ ഗുരുക്കന്മാരും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുമായി പുറത്തു പോകുന്നയാളുകൾക്ക് മറ്റു മതങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെ യൊന്നും അറിയില്ല. ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റിയും ജൈനമതത്തെപ്പറ്റിയും ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റിയുമൊക്കെ ഞങ്ങൾ ക്ലാസുകൾ എടുക്കുന്നുണ്ട്. അതു പരിഷയ്ക്ക് പാസ്റ്റാകുവാൻ വേണ്ടി ഇവരൊക്കെ പഠിക്കുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷെ, അതിൻറെ അനുഭവം അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ, അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പലപ്പോഴും കാണുന്നില്ല എന്നുള്ളത് ക്രിസ്തുമതത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പറയുകയാണ്. ഇതു പോലെ തന്നെ മുഹമ്മദീയ ഗുരുക്കന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന മദ്രസകളിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും അതുപോലെ മറ്റു മതങ്ങളിലെ നേതൃത്വത്തെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും ഒരു സർവ്വമത സമന്വയമുള്ള ശിക്ഷണം ലഭിക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി തിയറിട്ടിടൽ ആയിട്ട് പഠിച്ചാൽ പോരാ, നേരിട്ട് അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികത അനുഭവിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം."

- പാലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

കോലഞ്ചേരി സ്കൂൾ കേസ്: അപ്പീൽ പിൻവലിച്ചു

ന്യൂഡൽഹി: കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ആൻഡ് സെന്റ് പോൾസ് സ്കൂളിലെ മനേജർഷിപ്പിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത് വിഘടിത വിഭാഗം സുപ്രീം കോടതിയിൽ കൊടുത്ത അപ്പീൽ പിൻവലിച്ചു. കേരള ഹൈക്കോടതി ഈ കേസ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് അനുകൂലമായി വിധിച്ചിരുന്നു. സുപ്രീംകോടതിയിൽ കൊടുത്ത അപ്പീൽ പിൻവലിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ ഹൈക്കോടതി വിധി നിലനിൽക്കും.

ദുബായ് കുടുംബ സംഗമം

ദുബായ്: സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചു ഇടവകയുടെ ആരംഭം മുതൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നവരുടെയും ഇപ്പോൾ അവധിക്കാലം നാട്ടിൽ ചിലവഴിക്കുന്ന അംഗങ്ങളുടെയും കുടുംബ സംഗമം നവംബർ 22 വ്യാഴം പരുമല സെമിനാരി ആഡിറ്റോറിയത്തിൽ നടക്കും.

നവംബർ 22 വ്യാഴം രാവിലെ ഏഴിന് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന. തുടർന്ന് രജിസ്റ്റ്രേഷൻ. 9-ന് മലങ്കര സഭാ ഗുരു രത്നം ഫാ. ടി. ജെ. ജോഷ്വ നടത്തുന്ന ധ്യാന പ്രസംഗം. തുടർന്ന് നടക്കുന്ന സെമിനാരിൽ ഡോ. ബെന്നി കുരാലിൽ ക്ലാസുകൾക്കു നേതൃത്വം നൽകും.

11 -ന് പ. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ നടക്കുന്ന പൊതു സമ്മേളനം മന്ത്രി മാത്യു ടി. തോമസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യും. ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിമെത്രയോസ് മെത്രപ്പോലീത്താ, ആന്റോ ആന്റണി എം. പി എന്നിവർ ആശംസകൾ നേരും. സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചു അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപാ വീതം മുതൽ മുടക്കി നിർമ്മിച്ചു നൽകുന്ന പത്തു വീടുകളിൽ ആദ്യത്തെ വീടിന്റെ രേഖകൾ കൈമാറും.

ഇടവക സംഘടിപ്പിക്കുന്ന സമൂഹ വിവാഹത്തിനുള്ള സംഭാവന ചടങ്ങിൽ ബാംഗ്ലൂർ ദയാ ഭവൻ ഡയറക്ടർ ഫാ. ജിനേഷ് വർക്കിക്ക് കൈമാറും. എയ്ഡ്സ് ബാധിതരായവരുടെ എയ്ഡ്സ് ഇല്ലാത്ത കുട്ടികളുടെ വിവാഹമാണ് നടത്തി കൊടുക്കുന്നത്.

കുടുംബ സംഗമത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങൾ പൂർത്തിയായതായി വികാരി ഫാ. നൈനാൻ ഫിലിപ്പ് പനക്കാമറ്റം, സഹ വികാരി ഫാ.സജു തോമസ്, ഇടവക ട്രസ്റ്റി ചെറിയാൻ സി. തോമസ്, സെക്രട്ടറി ബാബു വർഗീസ്, ജനറൽ കൺവീനർമാരായ ജോസ് ജോൺ, പി.കെ. ചാക്കോ എന്നിവർ അറിയിച്ചു.

വിവരങ്ങൾക്ക് +91 99612 19908, +91 99474 53177.

വേദനാദം-40

നവംബർ 25

ആത്മവിശുദ്ധിയുടെ ശാക്തീകരണം ദൈവമാതാവിനോടുള്ള അറിയിപ്പ്

(വി. ലൂക്കോസ് 1:26-38)

ഫാ. മാത്യു വർഗീസ് കുളങ്ങാട്ടിൽ

മാർ അപ്രേം വചനിപ്പ് (സുബോറോ) പെരുന്നാളിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ വിവരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. പുത്രൻ തമ്പുരാൻ മുളളുകളെയും മുൾച്ചെടികളെയും കത്തിച്ച് കളയാനെത്തുന്ന സജീവമായ തീക്ഷ്ണതയാണ് (ഉൽപ്പത്തി 3:18; യെശ. 9:17, 19) എന്നദ്ദേഹം എഴുതി. അവൻ ശാപങ്ങളിൽ നിന്നും, വേദനകളിൽ നിന്നും വാഗ്ദത്ത നിവൃത്തിയാൽ ലോകത്തെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. എപ്പോഴും വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന ഒരതുല്യ പ്രപഞ്ചമായ് മാറുന്നുണ്ട് കന്യകമറിയം. ദൈവത്തെ വഹിക്കുന്നതാണ് ഈ കൃപയുടെ വിസ്മയത്തിന് നിദാനം. കന്യകയിൽ ഉരുവായ അത്ഭുത പ്രജ യേശു വാണ്. എബ്രായ ഭാഷയിൽ അതിന് അർത്ഥം 'രക്ഷകൻ' എന്നാണല്ലോ. ഇത് അത്ഭുതശിശുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെല്ലും പ്രവൃത്തിയെയും നിയോഗത്തെയും കുറിക്കുന്നു. മാലാഖയുടെ വചനപ്പിലൂടെ നിയോഗത്തിന്റെ എരിയുന്ന മുൾപടർപ്പായി മാറിയ (പുറ. 3:2) വി. കന്യാമറിയാമിനെ കാണുക.

1. ആത്മവിശുദ്ധിയിൽ ശക്തരാവുക

മാലാഖാ മറിയത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് പ്രാർത്ഥനയുടെ നിമിഷങ്ങളിൽ ഭവനത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നുവെന്നതാണ് സഭയിലെ സ്വീകാര്യമായ വിശ്വാസം. പ്രാർത്ഥന ആത്മവിശുദ്ധിയുടെ മാറ്റുരയ്ക്കുന്ന വിനാഴികയാണ്. ഉരുവാകുവാൻ പോകുന്ന അത്ഭുതപ്രജയെക്കുറിച്ചുള്ള ഗബ്രിയേൽ മാലാഖയുടെ പ്രവചനം മൂന്ന് വയസ്സ് മുതൽ പന്ത്രണ്ട് വയസ്സു വരെ ദേവാലയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വളർത്തപ്പെട്ട ആ കന്യകയ്ക്ക് സംഭ്രമമുണ്ടാക്കിയിരിക്കാം. പക്ഷേ പക്ഷമായ പ്രതികരണങ്ങളിൽ നിന്ന് തിളങ്ങുന്ന വ്യക്തിത്വം നമുക്ക് തിരിച്ചറിയാനാകും. സുറിയാനി പിതാക്കന്മാർ പറയുന്നത്, ആ ബാലിക തനിക്ക് ലഭിച്ച ബഹുമാന്യതയെയും സംബോധനയുടെ കാരണത്തെയും കുറിച്ച് പരിഭ്രമിച്ചുവെന്നാണ്. മറിയം സഖരിയായെപ്പോലെ സംശയിക്കുകയായിരുന്നില്ലെന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പുകഴ്ചയുടെ അഭിവാദനങ്ങളിൽ ഭയപ്പെടുന്ന മറിയം, അകവും പുറവും പരിശുദ്ധമായ സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകമായ് സ്വതശുദ്ധിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു.

ദൈവത്തോടുള്ള വിധേയത്വം ആ ബാലികയ്ക്ക് സ്വതസിദ്ധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പക്ഷതയുള്ള വിമർശനങ്ങളിലൂടെയാണ് സീയോൻ പുത്രിയിലെ അനന്യ മാതൃക വെളിപ്പെടുന്നത്. ഇതെങ്ങിനെ സംഭവിക്കുമെന്ന് വിശദീകരണം അറിയുന്നതിന് വേണ്ടിയുള്ള ചോദ്യമാണ്. ഒപ്പം തന്റെ വ്യക്തിത്വ വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം ആ വാക്കുകളിൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അതവളെ ആ ദൂതനോട് ചോദ്യം ഉന്നയിക്കാൻ കരുത്തുറ്റതാക്കി. സമകാലിക ജീവിത പരിസരങ്ങൾ വ്യക്തിത്വ വിശുദ്ധിയെ ഹനിക്കുന്നവിധം മലീമസമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആത്മവിശുദ്ധി ദൈവസന്നിധിയിൽ നമ്മെ കരുത്തുറ്റതാക്കുന്നു. ആത്മവിശുദ്ധിക്കായി മരുഭൂമിയിൽ ഇടം അന്വേഷിക്കുന്ന താപസർക്കിടയിൽ ഈ മാതാവ്, ലെബാനോനിലെ ദേവദാരു പോലെ വിളങ്ങുന്നു. സാധാരണജീവിത തലങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കാനാവുമെന്നതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് മാതാവ്.

2. അത്യുന്നതന്റെ സന്ദേശ സ്വീകരണികൾ

ഗബ്രിയേൽ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ സ്വീകരിപ്പാൻ കെൽപ്പുള്ളതായി തീരുന്നത് മറിയാമിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമാണ്. ഇന്ന് സന്ദേശ

ങ്ങൾ അയക്കുവാനും, സ്വീകരിപ്പാനും നവ മാധ്യമങ്ങൾ അനവധിയാണ്. കാലത്തിനതീതമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന തലമുറയാണിത്. വർത്തമാനത്തിനൊപ്പം നടന്നിട്ടും വർത്തമാനം പറയാൻ മടിക്കുന്നവർക്ക് എന്താണ് കൈമാറാൻ കഴിയുക. കൊച്ചുകുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് പോലും നിർമ്മലരായിരിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം ജീർണ്ണിച്ച നമ്മുടെ പുത്തൻ ജീവിതശൈലി ഒരു ആത്മീയ ബദൽ തേടുന്നില്ലേ? വായനയിലും വർത്തമാനത്തിലും കാഴ്ചയിലും അശ്ലീലം ശീലമാക്കുന്നവർക്ക് എങ്ങിനെയാണ് ദൈവത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാനാവുക. വചനിപ്പ്, വചനകേൾവിയിലെ അധർമ്മിക ക്രൈസ്തവ രീതികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മിണ്ടാതിരുന്ന് ദൈവത്തെ അറിയുന്ന മുനിതൃല്യമായ ദൈവസംസർഗത്തിലൂടെ ഈ ഭൗമിക കന്യകനമ്മെ വചന സംഗ്രഹണത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നു.

3. ആത്മശാക്തീകരണത്തിന്റെ സ്ത്രീ മാതൃക

ദർശനങ്ങളുടെ മേഘതേജസ്സുള്ള വാനവസന്ദേശങ്ങൾ പഴയനിയമ കാലത്ത് ആമോസും, ദാനിയേലും, യെശയ്യാവുമെല്ലാം കേട്ടിരുന്നു. ദൈവത്തെ അനുസരിച്ച് സ്വയം ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നത് നാം ദൈവമാതാവിൽ നിന്ന് പഠിക്കേണ്ടതാണ്. വിവാഹനിശ്ചയം കഴിഞ്ഞു മാത്രമിരിക്കുന്നവൾ ഗർഭവതിയാണെന്നറിഞ്ഞാൽ കല്ലെറിഞ്ഞ് കൊല്ലണം എന്ന ജൂത രീതികൾ ഈ ധീരയായ കന്യകയ്ക്ക് അജ്ഞാതമല്ല. ഈ അനുസരണത്തിന് ജീവിതം തന്നെ വില നൽകേണ്ടി വരുമെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ദൈവഹിതത്തിന് തന്നെ സമർപ്പിച്ച് സ്വയം ശക്തീകരിക്കുന്ന അനുഭവം ആത്മീയജീവിതം നൽകുന്ന ഉൾക്കരുത്തിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതാ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി എന്ന വാക്കുകളിൽ എല്ലാം ജഗദ്സ്രഷ്ടാവായ യജമാനന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് സമർപ്പിക്കുന്ന വിനീതയായവളുടെ വിധേയത്വമാണ്. ദൈവഹിതത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കുക തന്നെ ശാക്തീകരണത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം.

അൽവാറിസ് മാർ യൂലിയോസിന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം കണ്ടെത്തി

അൽവാറിസ് മാർ യൂലിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഒരു യഥാർത്ഥ ചിത്രം കൂടി പുറംലോകത്തിന് ലഭ്യമായി.

MARP-OCF ഓർഗനൈസേഷന്റെ കീഴിലുള്ള റിസേർച്ച് & സ്റ്റഡീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മാർ യൂലിയോസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പറ്റി നടത്തുന്ന ഗവേഷണ പ്രൊജക്ട്) ന്റെ തലവനായ ഡോ. അജേഷ് ടി. ഫിലിപ്പിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അൽവാറിസ് മാർ യൂലിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പറ്റി 2009 മുതൽ നടന്നുവരുന്ന ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലമായാണ് മാർ യൂലിയോസിന്റെ മറ്റൊരു ചിത്രം കൂടി ലഭ്യമായത്.

ഗോവാ, പഞ്ചിമിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്റ്റേറ്റ് സെൻട്രൽ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന പോർച്ചുഗീസ് ന്യൂസ് പേപ്പർ 'ഓറിയന്റ്' യുടെ 1929-ലെ എഡിഷനിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അൽവാറിസ് മാർ യൂലിയോസിന്റെ ചിത്രമാണ് ഡോ. അജേഷിന്റെ ഗവേഷണഫലമായി ഇപ്പോൾ പുറത്ത് വന്നിരിക്കുന്നത്.

അൽവാറിസ് പാട്ട്രി എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മാർ യൂലിയോസ് 'ഇൻഡി പെൻഡൻഡ് കാത്തലിക് ചർച്ച്'ന്റെ തലവനും, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഗോവ, സിലോൺ തുടങ്ങിയ ബാഹ്യകേരളാ മേഖലയുടെ ബിഷപ്പുമായിരുന്നു. 1892-ൽ സിലോണിൽ വെച്ച് നടന്ന റെനി വിലാത്തി മാർ തിമോത്തിയോസിന്റെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിലും പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

അഹമ്മദാബാദ് ഭദ്രാസന വൈദികർ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കൊപ്പം.

അഹമ്മദാബാദ് ഭദ്രാസന വൈദിക കോൺഫ്രൻസ് ജാനഗർ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ദേവാലയത്തിൽ വച്ച് നടന്നപ്പോൾ ഫാ. ജോസ് ചെമ്മൺ ധ്യാനം നയിക്കുന്നു.

The St. Sebastian Parish of the Roman Catholic Archdiocese of Colombo, the Madras Diocese of the Malankara Orthodox Syrian Church, and the Forum Internationale Wissenschaft of Universita't Bonn jointly organize an international workshop at Caritas-SEDEC, Colombo on 22-23 November 2018.

വിപാസനയുടെയും പരമല ആശുപത്രിയുടെയും സംയുക്ത അഭിമുഖ്യത്തിൽ പരമല ആശുപത്രിയിൽ വെച്ച് നടന്ന ത്രിദിന ക്യാമ്പ് യുഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്തമോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

അങ്കമാലി ഭദ്രാസന പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിന്റെ വാർഷിക സമ്മേളനം ഏലൂർ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ യുഹാനോൻ മാർ പോളികാർപ്പോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു. സമ്മേളനത്തിൽ പ്രാർത്ഥനായോഗം കേന്ദ്ര ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഫാ. ഗീവർഗീസ് ജോൺ ക്ലാസ് നയിച്ചു.

പീരുമേട് മാർ ബസേലിയോസ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജ് എം.ജി.ഒ.സി. എസ്.എം. അംഗങ്ങൾ കുഴിമറ്റം ബഥനി പ്രത്യാശ ഭവൻ & വിശ്രാന്തി ഭവൻ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ.

പാമ്പാടി തിരുമേനി നട്ടുവളർത്തിയ നാട്ടുമാവുകളുടെ വിത്തുകൾ സാമൂഹിക വനവൽക്കരണ വിഭാഗത്തിന് കൈമാറി

പാമ്പാടി: പൊത്തൻപുറം ബി.എം.എം. സീനിയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിലെ നല്ലപാറം പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി തപോവൻ ഇക്കോ ക്ലബ്ബ് അംഗങ്ങൾ അപൂർവ്വ ഇനം നാട്ടുമാവിൻ തൈകൾ ശേഖരിച്ച് കേരള വനംവകുപ്പ്, സാമൂഹിക വനവൽക്കരണ വിഭാഗത്തിന് കൈമാറി. പാമ്പാടി ദയറയിൽ പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനി നട്ടുവളർത്തിയ വിവിധയിനം നാട്ടുമാവുകളുടെ വിത്തുകൾ ശേഖരിച്ച് കിളിപ്പിച്ചെടുത്ത തൈകളാണിവ. പാമ്പാടി ദയറ മാനേജർ ഫാ.മാത്യു കെ ജോൺ ആശീർവദിച്ചു നൽകിയ വിത്തുകളാണ് കുട്ടികൾ തൈകളാക്കി വളർത്തിയെടുത്തത്. സോഷ്യൽ ഫോറസ്റ്ററി റേഞ്ച് ഓഫീസർ സഞ്ജയൻ എം. പി. കുട്ടികളിൽ നിന്നും തൈകൾ കൈപ്പറ്റി.

ഈ തൈകൾ സാമൂഹിക വനവൽക്കരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ജില്ലയിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വച്ച് പിടിപ്പിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. വംശനാശം സംഭവിക്കുന്ന ഇത്തരം നാട്ടുമാവുകളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു തപോവൻ ഇക്കോ ക്ലബ്ബിന്റെ അംഗങ്ങളെയും, ഇവയ്ക്കെല്ലാം ചുക്കാൻ പിടിച്ച സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രൊഫ. ഡോ. ഐസക് തോമസിനെയും അദ്ദേഹം അനുഗ്രഹിച്ചു. സാമൂഹിക വനവൽക്കരണ വിഭാഗം സെക്ഷൻ ഫോറസ്റ്റ് ഓഫീസർ എം.ബി. ജയൻ, കേരള വനം വന്യജീവി ബോർഡ് മെമ്പർ കെ.ബിനു, വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ ജോയി സെബാസ്റ്റ്യൻ, ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്സ് ശോശാമ്മ ജോൺ, പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകരായ ഡോ.രാജേഷ് കടമാൻചിറ, ഗോപകുമാർ കണ്ടഴ, എസ്.ബിജു, അധ്യാപകരായ നന്ദിനി കെ. എൻ, സ്മിത വർഗീസ്, നല്ലപാറം കോർഡിനേറ്റർ മാരായ അജു നൈനാൻ ജോസഫ്, ബിൻസി ആൻഡ്രൂസ് എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകി.

വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാന വാർഷിക സമ്മേളനം ശാസ്താംകോട്ടയിൽ

അടുർ: മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ 110-ാമത് വാർഷിക സമ്മേളനം പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യുസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ കബറിടം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ശാസ്താംകോട്ടയിൽ 2018 ഡിസംബർ 26 മുതൽ 29 വരെ നടക്കും. പ. കാതോലിക്കാ ബാവ, സഖറിയാ മാർ അപ്രോ തുടങ്ങിയവർ നേതൃത്വം നൽകും.

News, Advertisements, Wishes Etc...

Contact ☎ 8078914931

☎ 9446407503

Email:malankaranewsbulletin@gmail.com

Add Size:15 cm x 10 cm Half Page Jpeg / tif file